Annus XVI – Vol. XVI 1 Februarii 1924 Num. 2

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Litterae Apostolicae, p. 33. Epistolae, p. 37.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* Provisio Ecclesiarum, p. 50. - *S. C. Concilii:* Dioecesium *N.* et *X.* Incardinationis, p. 51. - *S. C. de Religiosis:* Approbationes, p. 55. - *S. C. de Propaganda Fide:* Nominationes, p. 56. - *S. C. Rituum:* I. Burdigalen. Decretum introductionis Causae S. D. M. Theresiae Carolae de Lamouroux, p. 57. II. Constantien. Decretum super miraculis B. M. Magdalenae Postel, p. 61.

Acta Tribunalium: *S. R. Rota:* Sententiae et decreta lata super causis anno 1923 disceptatis, p. 64.

Acta Officiorum: *Secretaria Status:* Epistola ad Moderatorem Instituti Fratrum Scholarum Christianarum: de studiis classicis, p. 74.

Diarium Romanae Curiae: S. Congregazione dei Riti: Congregazione generale. Nota delle Congregazioni per l'anno 1924. - Segreteria di Stato: Nomine, onorificenze. - Maggiordomato: Nomine. - Necrologio, pp. 76-80.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

MCMXXIV

Directio: Palazzo della Cancelleria — Roma.
Administratio: Tipografia Poliglotta Vaticana. — Roma.

Pretium annuae subnotationis.
Pro Italia, Lib. 18 — Extra Italiam, *Frs.* 24
Unius fasciculi, Lib 3 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur.* » (Ex *Commentario Officialis* ratione die 29 octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XVI, n. 2 - 1 Februarii 1924)

ACTA PII PP. XI

Litterae Apostolicae

PAG.

I. *Praeclarissimus inter.* - Paroecialis ecclesia Beatae Mariae Virginis, vulgo «Marija Bistrica», intra fines archidioecesis Zagabriensis, titulo ac dignitate basilicae minoris cohonestatur. - *4 dec. 1924* 33

II. *Quae catholico nomini.* - Praefectura apostolica de Zululand, novis aucta finibus, in vicariatum apostolicum, «de Eshowe» denominandum, erigitur. - *11 decembris 1924* 34

III. *Quo christiani gregis.* - Dismembrato territorio vicariatus apostolici de Hupé Orientali, exinde «de Hankow» appellandi, tres praefecturae apostolicae, «de Hanyang», «de Wuchang» et «de Puchi», in Sinis eriguntur. - *12 decembris 1924* 35

Epistolae

I. *Laetitiam sane maximam.* - Ad R. P. D. Ignatium Dubowski, episcopum Luceorienem et Zytomirienem: de supplicationibus Vladimiriae, in oppido natali Sancti Iosaphat Kuncevitii, Episcopi et Martyris, habendis. - *28 octobris 1923* 37

II. *Urbem istam.* - Ad R. P. D. Ioannem Augustinum Germain, archiepiscopum Tolosanum: de commemoratione Sancti Thomae Aquinatis ea in urbe celebranda. - *30 octobris 1923* 38

III. *Quas, Encyclicis Litteris.* - Ad R. P. D. Guilielmum Rosas et Arzieta, episcopum Panamensem: de Conventu catholico e tota natione mense decembri agendo. - *1 novembris 1923* 39

IV. *Quas, cum Episcopis.* - Ad R. P. D. Natalem Bruni, archiepiscopum Mutinensem, eumdemque abbatem Nonantulanum: officiosis litteris respondet e Conventu episcoporum Aemiliae regionis datis. - *6 novembris 1923* 40

V. *Ita benignissimus Deus.* - Ad R. P. D. Franciscum Antonium Henle, episcopum Ratisbonensem, quinquagesimum ab inito sacerdotio annum completurum. - *14 novembris 1923* 41

VI. *Quam animi.* - Ad R. P. D. Carolum Cox, episcopum tit. Diocleiensem, Vicarium Apostolicum Transvaalen. et Administratorem Apostolicum Kimberlilensem: quinquagesimum sacerdotii eius natalem gratulatur. - *20 novembris 1923* . 43

VII. *Cum, die decimo primo.* - Ad R. P. D. Bartholomaeum Lagumina, episcopum Agrigentinum, XXV appetente episcopatus eius natali. - *27 novembris 1923* . 43

VIII. *Dioecesis istius.* - Ad R. P. D. Franciscum Alberti, episc. De Plata, XXV anno exeunte ab episcopali eius consecratione. - *29 novembris 1923* 44

IX. *Nec sane.* - Ad R. P. D. Natalem Bruni, archiepiscopum Mutinensem: de novo templo in pomerio Mutinensi in honorem S. Ioseph, B. M. V. Sponsi, exstruendo. - *6 decembris 1923* 45

X. *Cum praedilectus.* - Ad R. P. D. Ioannem Vescia, episcopum Policastrensem, quinquagesimum sacerdotii sui annum celebrantem. - *11 decembris 1923* 46

XI. *Incredibilem sane.* - Ad R. P. Matthaeum Crawley Boevey, Consociationis familiis Sacratissimo Cordi Iesu consecrandis moderatorem generalem, XXV annum explentem ab inito sacerdotio. - *15 decembris 1923* 47

XII. *Tibi et clero tuo.* - Ad R. P. D. Ioannem Baptistam Luis Perez, episcopum Ovetensem: de dioecesana Synodo feliciter absoluta. - *28 decembris 1923* 48

XIII. *Quod paene nulli.* - Ad R. P. D. Franciscum Mariam Redwood, archiepiscopum Wellingtonensem: quinquagesimum ab inito episcopatu annum gratulatur. - *3 ianuarii 1924* 49

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Provisio Ecclesiarum 50

S. CONGREGATIO CONCILII

Dioecesium N. *et* X. - Incardinationis. - *10 martii 1923* 51

S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

Approbationes 55

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Nominationes 56

S. CONGREGATIO RITUUM

I. *Burdigalen.* - Introductionis Causae Beatificationis Servae Dei Mariae Teresiae Carolae de Lamourous, Fundatricis Instituti Sororum a Misericordia. - *14 novembris 1923* 57

II. *Constantien. seu Abrincen.* - Decretum de virtutibus in causa Canonizationis Beatae Mariae Magdalenae Postel, Virginis, Fundatricis et primae Superiorissae generalis Instituti Scholarum Christianarum a Misericordia. - *6 ianuarii 1924* 61

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Causae in Tribunali Sacrae Romanae Rotae actae anno 1923 64

ACTA OFFICIORUM

SECRETARIA STATUS

Epistola ad religiosum virum Fr. Himerium a Iesu, Instituti Fratrum Scholarum Christianarum Moderatorem supremum: de eiusdem Instituti opera ad studia classica extendenda. - *17 aprilis 1923* . . 74

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. S. Congregazione dei Riti: *Congregazione generale. - Nota delle Congregazioni da tenersi nell'anno 1924* . . . 76

II. Segreteria di Stato: *Nomine, onorificenze* 77

III. Maggiordomato di Sua Santità: *Nomine* 79

IV. Necrologio 80

Annus XVI - Vol. XVI 1 Februarii 1924 Num. 2

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

LITTERAE APOSTOLICAE

I

PAROECIALIS ECCLESIA BEATAE MARIAE VIRGINIS, VULGO « MARIJA BISTRICA », INTRA FINES ARCHIDIOECESIS ZAGABRIENSIS, TITULO AC DIGNITATE BASILICAE MINORIS COHONESTATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Praeclarissimas inter sacras aedes, quibus Chroatia nobilitatur, iure meritoque accensenda est paroecialis ecclesia ad B. M. V., vulgo *Marija Bistrica* appellata, intra fines posita archidioecesis Zagabriensis. Hac sacra in aede tribus et ultra a saeculis ipsius Deiparae Virginis simulacrum celeberrimum colitur, ad quod invisendum praesentemque opem imploraturi confluunt turmatim fideles, non solum e finitimis, sed e dissitis quoque regionibus peregrinantes. Septem per saecula templum idem iterum iterumque restitutum, amplificatum et, corrogata undique e Chroatiae finibus stipe, ornatum, nuperrime incendio vastatum, sed mox splendidioribus artis operibus excultum, quid Chroaticae gentis fides possit testatur. Et re quidem vera, populi illius decus ac delicium habetur hoc templum, prouti pretiosissima ex voto oblata donaria luculenter confirmant. Quin immo inter oblatores insignes numeratur rec. mem. Praedecessor Noster Leo PP. XIII, qui sacrae eiusdem aedis gazophylacium pretioso dono locupletavit. Haec animo repetentes, cum venerabilis frater Noster Antonius Bauer, Archiepiscopus Zagabriensium, Nos flagitaverit ut praenobile ipsum templum ad Basilicae minoris

gradum evehere dignemur, Nos, quibus nihil antiquius est quam ut christiani populi pietas erga gratiarum apud Deum sequestram Virginem magis magisque augeatur, simul ut grati animi ergo Chroatica gens Sanctae huic Apostolicae Sedi firmius arctiusque adhaereat, votis his annuendum ultro libenterque existimavimus. Quam ob rem, audito venerabili fratre Nostro Antonio S. R. E. Cardinali Vico, Episcopo Portuensi et Sanctae Rufinae, Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto, apostolica Nostra auctoritate, praesentium vi perpetuumque in modum, ecclesiam paroecialem Mariae Virginis, vulgo *Marija Bistrica*, Zagabriensis archidioecesis, titulo ac dignitate Basilicae minoris cohonestamus cum honorificentiis et privilegiis deferendi conopaeum (non tamen auro vel argento ornatum), tintinnabulum ac stemma, iuxta formam Basilicarum minorum Almae huius Urbis.

Haec statuimus et mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque, ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum perpetuo suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter, attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die IV decembris, anno MDCCCCXXIII, Pontificatus Nostri secundo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE ZULULAND, NOVIS AUCTA FINIBUS, IN VICARIATUM APOSTOLICUM, « DE ESHOWE » DENOMINANDUM, ERIGITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae catholico nomini aeternaeque fidelium saluti bene, prospere ac feliciter eveniant, ea ut mature praestemus Nos admonet supremi apostolatus munus, quo in terris, licet immeriti, fungimur. Iamvero, cum ad maiorem Dei gloriam fideique incrementum visum sit ut in ea Africae meridionalis regione, ubi actualis praefectura apostolica de Zululand exstat, curis alumnorum Congregationis Benedictinae a Sancta Ottilia in Bavaria commissa, novus apostolicus vicariatus

erigatur, Nos, collatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque perspectis rerum adiunctis, haec, quae infrascripta sunt, decernenda existimavimus. Nimirum, ut aptius prospiciatur christiani nominis propagationi in evangelizandis praesertim aborigenis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium vi, e finitimo vicariatu apostolico Natalensi quatuor districtus, nempe *Mtunzini*, *Eshowe*, *Nkanshala* et *Ugutu*, distrahimus sive separamus, eosdemque dictae praefecturae seu missioni de Zululand addimus. Eandem autem de Zululand praefecturam apostolicam, a novis limitibus de quibus supra constitutam, in vicariatum apostolicum erigimus illique nomen facimus *de Eshowe*.

Haec volumus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus Nostra et Cancellariae Apostolicae regula de iure quaesito non tollendo, aliisque Apostolicis constitutionibus et ordinationibus ceterisque, etiam specifica et individua mentione dignis, in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XI decembris, anno MDCCCCXXIII, Pontificatus Nostri secundo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status*.

III

DISMEMBRATO TERRITORIO VICARIATUS APOSTOLICI DE HUPÉ ORIENTALI, EXINDE « DE HANKOW » APPELLANDI, TRES PRAEFECTURAE APOSTOLICAE « DE HANYANG », « DE WUCHANG » ET « DE PUCHI », IN SINIS ERIGUNTUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quo christiani gregis bono atque incolumitati satius consultum sit, Romanorum Pontificum decessorum Nostrorum vestigiis insistentes, longinquis in missionibus Pastorum numerum augere maturamus, qui commissis ipsorum curis ovibus advigilent sedulo studio easque ad secura salutis pascua adducere satagant. Iamvero,

cum opportunum visum sit consilium, nimis amplum de Hupé orientali apostolicum vicariatum in plures missiones dividere sive dismembrare, Nos, omnibus rei momentis attento ac sedulo studio perpensis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, hanc separationem apostolica Nostra auctoritate sanciendam existimavimus, ut pro christiani nominis incremento illas ad regiones mittantur alii missionarii, sive Ordinis Minorum ex provinciis religiosis Statuum Foederatorum Americae septentrionalis, sive Societatis Hibernensis a Sancto Columbano pro missionibus ad Sinenses. Quae cum ita sint, cum venerabiles fratres Celsus Costantini, Archiepiscopus titulo Theodosiensis, Delegatus Apostolicus in Sinis, et Gratianus Gennaro, Episcopus titularis Hierichuntinus, eiusdem vicariatus de Hupé orientali hodiernus Vicarius Apostolicus, de communi consensu proposuerint ut tres novae ibidem praefecturae apostolicae erigerentur; Nos, supremo animarum bono consulere cupientes atque ipsorum Praesulum votis concedentes, haec, quae infra scripta sunt, statuimus et mandamus. Nimirum, motu proprio et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium vi, a vicariatu apostolico de Hupé orientali in Sinis haec territoria seiungimus ac dimembramus: I. Territorium quod complectitur subpraefecturas civiles *de Hanyang*, *Mienyang*, *Tsienkiang*, *Tienmen*, *Kingshan* et *Anlu*, necnon partem subpraefecturae civilis de *Hanchwan* inter flumina *Han* et *Yangtzekiang* positam; idemque territorium sic separatum erigimus in praefecturam apostolicam cum nomine praefecturae apostolicae *de Hanyang*, quam Societati Hibernensi a Sancto Columbano pro missionibus ad Sinenses committimus. – II. Territorium quod comprehendit subpraefecturas civiles *de Wuchang*, *Sienning*, *Tungshan*, *Wocheng*, *Tayeh* et *Hingkwo;* illudque territorium in praefecturam apostolicam erigimus, cui nomen sit praefectura apostolica *de Wuchang*, quam concreditam volumus curis provinciarum Ordinis Fratrum Minorum e Statibus Foederatis Americae septentrionalis. – III. Insuper ab eodem vicariatu seiungimus territorium complectens subpraefecturas civiles *de Puchi*, *Kiayü*, *Tsungyang* et *Tungcheng*, idemque territorium erigimus in praefecturam apostolicam cui nomen sit praefectura apostolica *de Puchi;* eandemque praefecturam clero saeculari indigenae concredimus administrandam. Decernimus denique ut vicariatus apostolicus de Hupé orientali, supra numeratis territoriis imminutus, exinde ab urbe principe vicariatus apostolicus *de Hankow* appelletur.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectant sive spectare

poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus Nostra et Cancellariae Apostolicae regula de iure quaesito non tollendo, aliisque Apostolicis constitutionibus et ordinationibus ceterisque, etiam specifica et individua mentione dignis, in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XII decembris, anno MDCCCCXXIII, Pontificatus Nostri secundo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD R. P. D. IGNATIUM DUBOWSKI, EPISCOPUM LUCEORIENSEM ET ZYTOMIRIENSEM: DE SUPPLICATIONIBUS VLADIMIRIAE, IN OPPIDO NATALI SANCTI IOSAPHAT KUNCEVITII, EPISCOPI ET MARTYRIS, HABENDIS.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Laetitiam sane maximam dies duodecimus proximi mensis allaturus vobis est, in quem diem trecentesimus incidit plenus annus a pretiosa in conspectu Domini morte Iosaphat Kuncevitii: illius, inquimus, Episcopi et Martyris, qui in regionis vestrae schismaticis ad Ecclesiam Romanam reducendis tam fortiter tamque studiose, ad effusionem usque sanguinis, elaboravit. Indixisse autem te in triduum supplicationes, Vladimiriae in oppido natali sanctissimi Viri habendas, ut inlustre eius martyrium commemorares eiusdemque in fideles tuos et in cives a catholica communione disiunctos advocares patrocinium, ex officiosissimis, quas haud multo ante dedisti, litteris perlibenter comperimus. Optimum quidem consilium et Nobis perplacet et cupimus gregi tuo ea pariat pietatis virtutumque incrementa, quae ipsemet, pro pastorali sollicitudine, exoptas tibique fidenter polliceris. Quod ut facilius atque abundantius contingat, non modo concedimus ut ter saecularis martyrii dies ritu duplici primae classis cum octava, hoc anno, per dioecesim istam, servatis de cetero rubricis, agatur; sed etiam plenam admissorum veniam iis damus fidelibus, qui quovis uno ex tribus iis supplicationum diebus rite expiati de sacra mensa libaverint et, Vladimiriae, templum ubi sollemnia habebuntur, alibi per dioecesim quod-

cumque maluerint, ad mentem Nostram orando, de more inviserint. Atque utinam ab invicto unitatis propugnatore illud obsecrando instandoque impetretis, ut, quos veterrimum apud vos distinet a catholica Ecclesia discidium, ii maturent ad hanc Apostolicam Sedem, veluti ad tutum communis salutis portum, confugere. Caelestium interea donorum auspicem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, tibi, venerabilis frater, et universo clero populoque tuo apostolicam benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXV mensis octobris anno MDCCCCXXIII, Pontificatus Nostri secundo.

PIUS PP. XI

II

AD R. P. D. IOANNEM AUGUSTINUM GERMAIN, ARCHIEPISCOPUM TOLOSANUM: DE COMMEMORATIONE SANCTI THOMAE AQUINATIS EA IN URBE CELEBRANDA.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. – Urbem istam, tali antiquarum recentiorumque laudum cumulo memorabilem, quarum una quaelibet ad alias civitates inlustrandas satis foret, nemo catholicorum non putarit idcirco beatissimam, quia caput et corpus Angelici Doctoris decessor Noster Urbanus V ipsi possidendum pieque adservandum permisit. Atque annales eius temporis memoriae prodiderunt, cum oratores legibus ferendis celeberrimaeque studiorum Universitatis doctores ac discipulos, tum clerum et optimates et ingentem civium advenarumque multitudinem, die XXVIII mensis ianuarii anni MCCCLXIX, pompa triumphi simillima obviam sacro Reliquiarum thesauro occurrisse, quas, in templum Dominiciani Ordinis illico invectas, cum, saeculo duodevicesimo exeunte, civile incendium in Gallia exarsit et religiosi viri alio exsulatum abire coacti sunt, pervetusta Saturnini martyris aedes honorificentissimo excepit hospitio. Nec profecto unquam obliviscemur, Nobismet ipsis, haud multo ante initum Pontificatum, contigisse feliciter, ut in templo isto Tolosatibus carissimo sacrum Aquinatis caput magna cum spiritus suavitate summaque religione coleremus. Quamobrem mirari non licet, ut Nos in Litteras Encyclicas *Studiorum Ducem* pietatem in Angelicum Doctorem profudimus Nostram, ita vos eas Litteras singulari plausu gratoque animo accepisse, et iam tum sollerter contendere ut sextum

saeculum a Thoma inter sanctos caelites relato magnifice apud vos commemoretur. Cui quidem commemorationi, per sacra in triduum sollemnia proxime agendae, laetamur vehementer, venerabiles fratres Archiepiscopos Episcoposque Instituti Catholici Tolosani Patronos, post dimissum annuum coetum, adfuturos esse: unde plurimum sane splendoris fore ut sollemnibus ipsis accedat, facile coniicimus. Quod autem tu, venerabilis frater, postulasti, ut, quae indulgentiarum munera atque privilegia per eandem Epistulam Encyclicam ecclesiis Ordinis Praedicatorum et sacerdotibus sodalibus vel tertiariis, partim statis supplicationum diebus, partim anno saeculari vertente lucranda vel fruenda concessimus, ea ipsa aedi Saturnini martyris et sacerdotibus ex utroque clero Tolosae incolis aut istuc confluentibus benigne largiremur, damus id perlibenter, quoniam magnopere confidimus, rem et in gloriam Angelici Doctoris et in popularis pietatis incrementum bene vertere. Caelestium interea donorum conciliatricem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, accipe apostolicam benedictionem, quam tibi, venerabilis frater, et universo clero populoque tuo peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXX mensis octobris, anno MDCCCCXXIII, Pontificatus Nostri secundo.

PIUS PP. XI

III

AD R. P. D. GULIELMUM ROSAS ET ARZIETA, EPISCOPUM PANAMENSEM: DE CONVENTU CATHOLICO E TOTA NATIONE MENSE DECEMBRI AGENDO.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Quae, Encyclicis Litteris primum datis, de condicione societatis humanae deque remediis eidem reparandae pro Apostolico officio docuimus, ea videmini habuisse ante oculos cum deliberatum vobis est Catholicum habere e tota natione Conventum. Quem quidem Conventum, eo ipso quod per sollemnia Deiparae labis nesciae, proximo mense, acturi estis, iam tantae Patronae fultum praesidio, utilitates consequentur sane uberiores quam vosmet opinione atque spe praeceperitis. Catholice quidem sentire, catholico uti vitae instituto, cum Apostolica hac Sede cohaerere firmiter, sollemne ad hunc usque diem habuerunt dilecti e republica ista filii; at quemadmodum, venerabilis frater, animadvertis, ex ipsa universa ordinum civilium perturbatione, quae immane bellum excepit, atque ex nunquam remissis, ac

fortasse acrius alicubi redintegratis, sectarum in Ecclesiam Christi machinationibus cum integritati fidei, tum animorum coniunctioni et familiarum sanctitati atque stabilitati, plurimum profecto impendet discriminis. In tuendis igitur eiusmodi bonis, quae sarta tectaque esse singulorum aeque interest ac civitatis, toti esse debent quotquot Conventui aderunt: quo autem pacto ea cum prospero eventu ab insidiis adversariorum defendere liceat, id collatis hinc inde consiliis videant ac decernant. Quoniam vero, et quidem recte, scribis, ut communes omnium vestrum labores ex optato succedant, eos caelestium effusione gratiarum iuvari oportere earundemque auspice et conciliatrice apostolica benedictione, hanc tibi, venerabilis frater, iisque universis qui in urbem honoris tui sedem, eius rei gratia, coituri sunt, amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die I mensis novembris, anno MDCCCCXXIII, Pontificatus Nostri secundo.

PIUS PP. XI

IV

AD R. P. D. NATALEM BRUNI, ARCHIEPISCOPUM MUTINENSEM EUMDEMQUE ABBATEM NONANTULANUM: OFFICIOSIS LITTERIS RESPONDET E CONVENTU EPISCOPORUM AEMILIAE REGIONIS DATIS.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Quas, cum Episcopis tecum Mutinae congregatis, nuperrime dedisti ad Nos litteras, placuit in iis officii humanitatisque vestrae amplissimam agnoscere significationem. Quod enim, veluti recensendo, memorabatis quicquid ab inito Pontificatu ad pacem suadendam remque catholicam iuvandam experti sumus, id, cum vos ostenderet Nostri studiosissimos, grato equidem animo accepimus. At longe suavius Nos tetigit pastoralis illa sollicitudo, quae vos acriter urget, efficitque percommode ut actionem vestram ad actionem praeceptionemque Nostram dirigatis ac moderemini: unde, cum scriptum sit « vir obediens loquetur victorias », non potest non sequi, ut in vestris cuiusque laboribus, Deo dante, multo plus insit roboris atque efficacitatis. Certum igitur vobis est, nihil reliqui facere ut, adulescentibus cognitione rerum divinarum et spiritu caritatis imbuendis, posteritatem praestetis dioecesibus vestris parem difficultati temporum catholicoque nomine dignissimam; itemque contendere, ut, quos ad sacerdotale munus instinctu Deus suo vocare videatur, eos ut « pupillam oculi » custodiatis educetisque accuratissime. Neque minus cordi vobis fore scribitis, ut regnum

Christi, lata per fideles vestros sacris expeditionibus et missionalibus ope, cotidie magis amplificetur. Eiusmodi sane consilia, quae cum optatis Nostris omnino congruunt, vix attinet dicere quantopere Nobis probentur; pergite, praeterea, in hac rerum asperitate – quemadmodum vos facturos pollicemini – et Nobis esse solacio et a Christo Iesu exposcere, omnia ut foveat uberiore gratiarum praesidio, quaecumque ad eius gloriam in Ecclesiaeque utilitatem posthac persequemur. Caelestium interea donorum conciliatrix et gratae voluntatis Nostrae testis sit apostolica benedictio, quam tibi, venerabilis frater, ceteris, qui Mutinam convenerunt, Episcopis atque universo uniuscuiusque clero ac populo peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die VI mensis novembris anno MDCCCCXXIII, Pontificatus Nostri secundo.

PIUS PP. XI

V

AD R. P. D. FRANCISCUM ANTONIUM HENLE, EPISCOPUM RATISBONENSEM, QUINQUAGESIMUM AB INITO SACERDOTIO ANNUM COMPLETURUM.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Ita benignissimus Deus aetatem tibi prorogavit, ut quinquagesimum ab inito sacerdotio annum sis propediem completurus: quod quidem eventum pro certo habemus fore, ut non modo tibi – etsi in tanta rerum asperitate – periucundum accidat, sed etiam clerum populumque tuum, cuius reverentiam studiumque tibi quam maxime conciliasti, in publicas laetitiae significationes exacuat. Neque enim, quod patria vestra durioribus conflictatur fortunis, idcirco abstinebunt tui quominus debitis te officiis, fausta hac occasione, prosequantur; immo etiam ex ipsis, quibus premuntur, calamitatibus habent cur gratum tibi animum suum quoquo pacto profiteantur. Nam exploratum Nobis est, ex quo Ratisbonensem Ecclesiam regundam suscepisti, nihil te reliqui fecisse ut boni pastoris partes, flagrante Christi caritate, animo impleres: quae quidem caritas efficit, ut omnibus e grege, quotiescumque oportet, praesto adsis, eorum angustias, egestatem, inediam vehementer dolendo levandoque pro viribus. Fruere igitur, venerabilis frater, per proxima, quae apparari novimus, sollemnia, pia ac memori tuorum voluntate; fruere praeterea gratulationibus ominibusque communis omnium Patris, qui a Pastorum Principe, cuius vices gerit, ex animo efflagitat, ut Ecclesiae tuae serveris quam diutissime inco-

lumis et caelestibus donis solaciisque pro merito affluas. Quorum conciliatrix, eademque paternae benevolentiae Nostrae testis, sit apostolica benedictio, quam tibi, venerabilis frater, et universo clero populoque tuo peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XIV mensis novembris, anno MDCCCCXXIII, Pontificatus Nostri secundo.

PIUS PP. XI

VI

AD R. P. D. CAROLUM COX, EPISCOPUM TIT. DIOCLENSEM, VICARIUM APOSTOLICUM TRANSVAALEN. ET ADMINISTRATOREM APOSTOLICUM KIMBERLIENSEM: QUINQUAGESIMUM SACERDOTII EIUS NATALEM GRATULATUR.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Quam animi commotionem et spiritus suavitatem expertus es cum in flore aetatis primum perlitasti, ea tibi iam seni redintegrabitur die vicesimo proximi mensis, in quem diem, ut nuper accepimus, quinquagesimus sacerdotii tui natalis auspicato incidet. Cuius quidem sanctissimi muneris spatium ut tam longum emetireris – quae res profecto paucis plerumque contingit, – non sine misericordi Dei consilio factum arbitramur, qui te voluerit diu multumque in procuranda per australes Africae regiones infidelium salute desudare, auctumque denique episcopali dignitate, et duobus vicariatibus, alteri ipso officii iure, alteri fiduciaria opera, praefectum, ipsos missionalium labores sapienter moderari naviterque exemplo tuo provehere. Grato igitur erga Dei numen animo in praeteritum tempus respicias, in eaque sistas fidenter cogitatione, quale et quantum eos maneat in caelestibus sedibus praemium, qui apostolatum maxime omnium laboriosum frugiferumque in catholicis missionibus obeunt. Quam quidem remunerationem cum tibi, venerabilis frater, optemus amplissimam, tum laetabile eventum volumus e paterno, quo te prosequimur, gratulationis officio sane laetabilius exsistat: atque ex hac ipsa voluntatis erga te Nostrae significatione illud etiam sequi confidimus, ut et Congregationis tuae sodales et utriusque vicariatus fideles, tecum ob egregia facinora tua et accepta abs te beneficia coniunctissimi, ad faustum diem qua decet celebritate agendum multo acrius exardescant. Ominamur praeterea, ut, quae capturus es ex proxima faustitate solacia iis animus tuus corroboretur et in spem erigatur uberiorum gratiarum et fructuum: quorum auspicem et peculiaris benevolentiae Nostrae testem, tibi, venerabilis frater, et missio-

nalibus fidelibusque tibi commissis apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XX mensis novembris anno MDCCCCXXIII, Pontificatus Nostri secundo.

PIUS PP. XI

VII

AD R. P. D. BARTHOLOMAEUM LAGUMINA, EPISCOPUM AGRIGENTINUM, XXV APPETENTE EPISCOPATUS EIUS NATALI.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Cum, die decimo primo proximi mensis, natalem acturus sis episcopatus tui quintum ac vicesimum, in partem gaudii tui communisque tuorum laetitiae venire volumus. Id quidem a Nobis postulant cum animi ingeniique tui laudes, tum quae in Agrigentinam Ecclesiam omne genus beneficia contulisti, tum denique ipsa qua flores optima apud clerum populumque existimatio. Neque enim ignoramus, plurima te scripta de rebus Orientalibus ante initum episcopatum, multiplicis plena doctrinae, edidisse, atque haud minorem redolere doctrinam ea quae in gregis eruditionem hoc diuturno episcopalis muneris spatio divulgasti. Huc ingentes accedunt, item Nobis explorati, quos fecisti sumptus in templum princeps stabiliendum idemque in pristinam vetustissimae formae dignitatem restituendum; atque honori tibi vertitur, quod pari liberalitate ac munificentia urbanas suburbanasque Seminarii aedes, et episcopalem domum, refeceris atque ornaveris. Supervacaneum, ceteroqui, putamus alia omnia recensere, cur debeant filii tui iucundum eventum grati animi sui significationibus iucundius efficere: id enim ultro facturi sunt, immo etiam vehementer gestient cum noverint Nosmet, delato tibi, ut facimus, paterno gratulationis officio, sibi ipsis praeivisse. Quo autem proxima huius natalis tui sollemnia uberiores afferant fidelium animis fructus, damus, ut omnes, quotquot Missae aderunt quam pontificali ritu eo die perages, plenam admissorum veniam, usitatis tamen condicionibus, lucrentur. Atque tibi praeterea optantes, ut benignissimus Deus incolumem te diu vegetumque servet, caelestium donorum auspicem et peculiaris caritatis erga te Nostrae testem, tibi, venerabilis frater, et sacerdotibus fidelibusque tuae procurationi commissis, apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXVII mensis novembris, anno MDCCCCXXIII, Pontificatus Nostri secundo.

PIUS PP. XI

VIII

AD R. P. D. FRANCISCUM ALBERTI, EPISCOPUM DE PLATA, XXV ANNO EXEUNTE AB EPISCOPALI EIUS CONSECRATIONE.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Dioecesis istius tuae clerus populusque eo iam nunc spectat, ut, cum quintus ac vicesimus advenerit episcopatus tui natalis, observantiam caritatemque illam, qua te sui studiosissimum complectitur, publicis declaret gratae voluntatis laetitiaeque testimoniis. Eiusmodi autem fausti diei celebratio non est dubitandum quin talis futura sit, ut hinc per communia pietatis officia animum tuum gaudio expleat, inde virtutes atque egregia pastoralis vitae tuae facinora in luce totius reipublicae collocet. Quamquam putamus promerita in Ecclesiam atque in civilem societatem tua, qua late nationis istius fines proferuntur, obscura esse nemini; at certe Platenses cives, quibus iuvandis ab inito sacerdotio te totum devovisti, in ea sunt fortuna ut res experiendo magis quam discendo cognoverint, cum sibi tam diu licuerit te intueri atque admirari, pro Christi animarumque causa nullis unquam parcentem laboribus, sive curionem ista in urbe ageres, sive dioecesim postea vicaria potestate moderareris, sive denique Auxiliaris Episcopus decessori tuo navares operam. Praeterea, cum te Apostolica Sedes, ante biennium, delegit qui eidem Antistiti vita functo succederes, visus es maiorem, si quidem fieri poterat, sedulitatem industriamque gravissimo muneri obeundo afferre. Debent enim tibi cives novum Seminarium, dioecesanis clericis accuratius instituendis nuperrime excitatum, quod ut perficiatur reditibusque locupletetur, si stipem ii largiter, proximorum occasione sollemnium, contulerint, arbitramur eos rem tibi tam gratam facturos ut nihil possint supra. In laetabili igitur evento, quod Nosmetipsi gratulationibus ominibusque ex animo participamus, fore prospicimus ut copiosis afficiaris solaciis; quae quidem solacia a tuis profecta Pastorum Princeps Iesus Christus, ut pro certo habemus, suarum effusione gratiarum cumulabit. Quarum auspicem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, tibi, venerabilis frater, et clero populoque tuo universo apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXIX mensis novembris, anno MDCCCCXXIII, Pontificatus Nostri secundo.

PIUS PP. XI

IX

AD R. P. D. NATALEM BRUNI, ARCHIEPISCOPUM MUTINENSEM: DE NOVO TEMPLO IN POMERIO MUTINENSI IN HONOREM S. IOSEPH, B. M. V. SPONSI, EXSTRUENDO.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Non una sane te impulit causa ut consilium caperes novi templi in pomerio urbis istius aedificandi, quod Deo in honorem sancti Ioseph dedicatum iri comperimus. Atque in primis propositum eo tuum pertinet, ut, qua flagras in beatissimum Deiparae Sponsum pietate, eam in tuos atque in operarios praecipue iniicias ac transfundas, in quorum regione sacra aedes exstruetur. Nihil profecto gravius atque utilius, quam ut opifices ad Iosephum colendum imitandumque revocentur, quo etsi Patrono catholica Ecclesia utitur universa, at ipsi tamen peculiari ac proprio, qualis reapse est, uti debent. Qui quidem opifices si eius vitam atque exempla intueantur, facile perspecturi sunt, quanti fabrilia opera corporisque labor, quibuscum tolerantia et sanctimonia coniungatur, apud divinum hominum Redemptorem sint, qui talem sibi nutricium delegerit eidemque se artis alumnum praestiterit. Nec dubitandum quin operarii, reiectis quibus saepe decipiuntur fraudulentorum hominum commentis, sibi persuadeant, non modo posse omnes, quotquot aetatem orando et laborando exigere a sancto Ioseph didicerint, beate, quantum nostra sinit condicio, vivere, sed etiam eo patrono, qui in complexu sanctissimorum pignorum Iesu et Mariae extremum afflavit halitum, pretiosam suavemque mortem oppetere. Ceteroqui spiritualibus eorum incolarum utilitatibus omne genus provehendis novum templum, te, venerabilis frater, auctore atque auspice, inchoabitur. Etenim his temporibus plerumque accidit, ut oppida atque urbes cotidie magis extra moenia, aucto civium numero, laxentur, et, ne hos longum a curiali aede intervallum ab officiis christianae vitae implendis remoretur, alia sacra aedificia inter recentiores domos media erigi oporteat. In quo nemo non agnoscat Ecclesiae Matris providentiam et caritatem, quae filios nullo pacto sinit quibusvis pietatis adiumentis destitui. Sed praeterea aedem Iosepho sacram iis commemorandis expiandisque destinavisti qui e provincia ista postremo bello interiere: nobile quidem consilium, quo non poterat civitas ista non commoveri vehementer. Quamobrem minime miramur si liberalitati sane insigni, qua aes tuum omne tanto operi attribuisti, cum rectorum provinciae et civitatis, tum omnis civium

ordinis liberalitas et voluntas respondet: at velimus singuli stipem ne recusent, ut veluti manibus populi universi monumentum istud communis pietatis excitatum videatur. Quod utinam perfectum absolutumque, sin minus ad perfectionem absolutionemque properans post biennium videas, cum quintum ac vicesimum ages episcopatus tui natalem; neque enim putamus posse te, fausta illa occasione, meliore atque uberiore frui abs tuis fidelibus solacio. Caelestium interea munerum conciliatricem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, tibi, venerabilis frater, et clero populoque tuo apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die IX mensis decembris, anno MDCCCCXXIII, Pontificatus Nostri secundo.

PIUS PP. XI

X

AD R. P. D. IOANNEM VESCIA, EPISCOPUM POLICASTRENSEM, QUINQUAGESIMUM SACERDOTII SUI ANNUM CELEBRANTEM.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Cum propediem quinquagesimus exeat annus, postquam, sacerdotio initiatus, primum religiosissime perlitasti, facere equidem non possumus, quin eventi tibi tuisque periucundi simus Nosmet ipsi publica voluntatis Nostrae testificatione participes. Cur enim cum fratribus in episcopatu Nostris, quaecumque iis laeta contingunt, non habeamus communia? Itaque, quos, tam diuturno temporis spatio, pro Ecclesia Dei animarumque salute tulisti perstudioso animo labores, eos tibi vehementer gratulamur, praetereaque a Christo Iesu, cuius vicaria potestate fungimur, exposcimus, ut multiplicibus solaciis, quibus te ad altare accedentem tot annorum decursu laetificavit, per proxima fausti diei sollemnia gratiarum gaudiique cumulum benignus adiiciat. Qui quidem suavitatis fructus talis tibi, venerabilis frater, rogamus exsistat, ut tibi videaris eam veluti delibare beatitatem, quam Ille, qui est *sacerdos in aeternum*, piis sacrorum administris parat in caelesti patria fruendam. Futuram tamen remunerationem quo, aucta meritorum tuorum copia, uberiorem accipias, petere ne dubites, cum immaculatum Agnum eo die immolabis, ut aetas tibi diu multumque prorogetur, quam in grege ad sancta opera excitando terere, uti antehac, perseveres. Auspicato igitur natalis sacerdotii tui quinquagesimus adveniat, qui, ut fiet harum accessione Litterarum augustior, ita etiam paternae benevo-

lentiae testimonio, quam ipsa omina Nostra redolent, horumque effectu atque eventu est tibi longe gratior evasurus. Caelestium interea donorum auspicem et peculiaris caritatis Nostrae testem, accipe apostolicam benedictionem, quam tibi, venerabilis frater, et clero populoque tuo universo peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XI mensis decembris, anno MDCCCCXXIII, Pontificatus Nostri secundo.

PIUS PP. XI

XI

AD R. P. MATTHAEUM CRAWLEY BOEVEY, CONSOCIATIONIS FAMILIIS SACRATISSIMO CORDI IESU CONSECRANDIS MODERATOREM GENERALEM, XXV ANNUM EXPLENTEM AB INITO SACERDOTIO.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Iucundum sane tibi mox erit sanctam illius diei renovare memoriam quo ante annos XXV primum Deo litavisti, simulque animarum saluti et divinae gloriae procurandae te operam daturum esse pollicebare. Ac re vera quam sollerter, hoc toto tempore, his sacris propositis incubueris, ex eo praesertim perspicere licet quod pietatem augusti Cordis Iesu ubique propagare studuisti; ita quidem ut non modo eidem singulae familiae consecrarentur, sed etiam ut illustriore domorum loco Christus Dominus tamquam Rex coleretur. Nos igitur egregiam nunc occasionem nanciscimur benevolentiam erga te Nostram testandi; atque, non secus ac postremi decessores Nostri, debita te laude ornantes, ultro equidem tecum hanc partimur fausti eventus laetitiam. Precamur ut quam diutissime te Deus servare benigne velit, eo semper calentem sacrosanctae Eucharistiae fervore quo alacrius in dies tam salutare coeptum urgere valeas: siquidem in praesens, si umquam alias, pernecesse est ut in tanta rerum omnium perturbatione ille tandem dominetur in societate humana pacificus Rex, Iesus Dominus, qui solus est *via, veritas et vita*. Caelestium auspex munerum apostolica sit benedictio, quam tibi, dilecte fili, tuisque omnibus effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XV mensis decembris, anno MDCCCCXXIII, Pontificatus Nostri secundo.

PIUS PP. XI

XII

AD R. P. D. IOANNEM BAPTISTAM LUIS PEREZ, EPISCOPUM OVETENSEM: DE DIOECESANA SYNODO FELICITER ABSOLUTA.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Tibi et clero tuo, quemadmodum dioecesanam Synodum sub exitum superioris mensis ineuntibus caelestis sapientiae lumina precatione sancta conciliavimus, ita, eandem feliciter exsecutis, oblata nunc rescribendi occasione, cum diligentiam gratulamur in opus tanti momenti conlatam, tum saluberrimos operis ipsius eventus ominamur et cupimus. Tales quidem disceptationum et consiliorum vestrorum fructus prospicere sic et praecipere ipsemet videris, ut multa te ad Nos laetabilia allaturum confidas cum primum Nos Alma in hac Urbe pro officio conveneris. Ceteroqui iam nunc, absens, illud sane laetabile affers, esse vobis, communi consensu, propositum, non modo Nobiscum cohaerere arctissime et praeceptis hortationibusque obsequi omnino Nostris, sed etiam Deo cotidie instare, ut coeptis Nostris benigne faveat, quaecumque in Ecclesiae utilitatem persequi in posterum licuerit. Quod autem ad optata et vota attinet, quae tuo et sacerdotum nomine, quotquot in Synodum coivere, significasti, nihil profecto obstat atque officit, quominus, pro prudenti rerum aestimatione, eorundem rationem aliquando habeamus. Interea tibi, per haec natalicia Iesu Christi sollemnia, caelestium effusionem donorum precati, horum quidem auspicem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, tibi, venerabilis frater, et universo clero populoque tuo apostolicam benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXVIII mensis decembris, anno MDCCCCXXIII, Pontificatus Nostri secundo.

PIUS PP. XI

XIII

AD R. P. D. FRANCISCUM MARIAM REDWOOD, ARCHIEPISCOPUM WELLINGTONENSEM: QUINQUAGESIMUM AB INITO EPISCOPATU ANNUM GRATULATUR.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Quod paene nulli, per vitae tempus, quamvis longissimum, contingere solet, id tibi, singulari quodam miserentis Dei consilio, eventurum est, ut quinquagesimum ab inito episcopatu annum, proximo mense februario, conficias et compleas. Sacris autem civilibusque sollemnibus, quae stato die istic magna habebuntur celebritate catholicorum, sane gestientium cum rem prorsus mirabilem insuetamque, tum actuose utilissimeque emensum diuturnum pastoralis regiminis spatium praecipuo tibi studio gratulari, novimus equidem, fere universos ex Australia et Nova Zelandia episcopos adfuturos esse, quo eadem sollemnia, communis splendore dignitatis amplissimisque caritatis laetitiaeque suae significationibus, et populo augustiora efficiant et tibi profecto iucundiora. Sed praeterea ille idem dies fiet tibi tuisque idcirco memorabilior, quod, auspicali lapide ponendo, novum cathedrale templum es tandem inchoaturus, sacrae illi aedi principi, qua ad tempus usi estis atque hodie utimini, aliquando substituendum. Multiplicem igitur eiusmodi eventi faustitatem quidni paterno gratulationum ominumque officio participemus, talem honestando Episcopum, quo inter viventes omnes per terrarum orbem Antistites nullus dignitate et munere senior exsistat? Itaque tibi, venerabilis frater, annos quinque et octoginta nato at vegetam tamen senectutem agenti, ex animo cupimus optamusque, ut Ille, cuius vices gerimus, venerationi te studioque gregis servet longe diutius sospitem, eâque locupletet caelestium munerum solaciorumque ubertate, quibus Pastores praeclare de Ecclesia meritos in terris quoque augere consuevit. Atque ne quinquagesimus episcopatus tui natalis sine spirituali fidelium tuorum emolumento praetereat, damus, ut stato sollemnium die, adstantibus Nostro nomine benedicas, proposita plena admissorum venia, usitatis condicionibus, lucranda. Divinarum interea gratiarum conciliatricem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, accipe apostolicam benedictionem, quam tibi, venerabilis frater, et clero populoque tuo peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die III mensis ianuarii anno MDCCCCXXIV, Pontificatus Nostri secundo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dñus Noster Pius divina Providentia PP. XI, decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, has quae sequuntur Ecclesias de proprio singulas Pastore providit, nimirum:

15 decembris 1923. — Cathedrali Ecclesiae Uxentinae praefecit R. P. D. Antonium Lippolis, hactenus Episcopum Larinensem.

29 decembris. — Cathedrali Ecclesiae Limericiensi, R. D. Davidem Keane, canonicum eiusdem Ecclesiae cathedralis.

3 ianuarii 1924. — Cathedrali nuper erectae Ecclesiae Petrolinensi, R. P. D. Antonium Malan, hactenus Episcopum tit. Amisenum et Praelatum *Nullius* de Registro de Araguaya.

4 ianuarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Acmoniensi, R. P. Bartholomaeum Stanislaum Wilson, e Congregatione Spiritus Sancti, electum Vicarium Apostolicum de Bagamoyo.

5 ianuarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Euraeensi, R. P. D. Ioannem Bapt. Peruzzo, e Congreg. Clericorum Regularium a Ssma Cruce et Passione Domini, quem constituit Auxiliarem R. P. D. Pauli Caroli Francisci Origo, Episcopi Mantuani.

14 ianuarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Soliensi, R. D. Iosephum Hammels, parochum ad S. Gereonis, Coloniae, quem constituit Auxiliarem Emi P. D. Caroli Iosephi S. R. E. Cardinalis Schulte, Archiepiscopi Coloniensis.

15 ianuarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Metropolitanae, R. D. Ioannem M. Jan, Vicarium generalem dioecesis Portus Principis, quem constituit Coadiutorem, cum iure futurae successionis, R. P. D. Francisci M. Kerszusan, Episcopi Capitis Haitiani.

16 ianuarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Aradensi, R. P. D. Petrum Aziz Hoh, hactenus Episcopum Salmasiensem Chaldaeorum.

29 ianuarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Pellaeensi, R. D. Gulielmum Franciscum Salesium Brown, Protonotarium Apostolicum *ad instar* et Vicarium generalem dioecesis Southwarcensis, quem constituit Auxiliarem R. P. D. Petri Emmanuelis Amigo, Episcopi Southwarcensis.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

DIOECESIUM *N.* ET *X.*

INCARDINATIONIS

10 martii 1923

SPECIES FACTI. — Iosephus, in dioecesi transalpina *N.* ortus, annum agens XV inde discessit ut parentes in Italiam proficiscentes sequeretur. Quum studiis incubuisset, ludi magistri munere functus est in nonnullis collegiis, donec, immani bello exorto, militiae italicae addictus est. Inde postea dimissus, de statu ecclesiastico amplectendo cogitans, anno 1916 exeunte ab Episcopo *N.* facultatem petiit in aliqua dioecesi Italiae perpetuo manendi. Et Episcopus *N.*, patentibus litteris signatis, die 15 ianuarii 1917 declaravit: « Nihil ex nostra parte obstare quominus a quocumque catho-« lico Antistite, cum Apostolica Sede communionem habente, in albo sui « cleri adscribi possis et, servatis servandis, ad sacros Ordines promo-« veri; ea tamen conditione ut nullum inde in nostra dioecesi beneficium « ecclesiasticum ex iure tibi deberi censeas », etc. Quibus obtentis litteris Iosephus studiis theologicis in Seminario regionali civitatis *Y.* operam dedit, et iam sacris initiari cupiens, S. Congregationem Consistorialem de opportuna ad rem facultate rogavit, a qua responsum accepit: « Inve-« niat Episcopum benevolum receptorem ». Itaque, habitis litteris dimis-sorialibus ab Episcopo *X* – de eadem nempe regione cui Seminarium illud constitutum fuerat – per Episcopum praefatae civitatis *Y.* promotus est ad sacram tonsuram die 14 iunii 1919, et postea ad superiores Ordines usque ad diaconatum inclusive, titulo quidem patrimonii sui. In litteris dimissorialibus pro diaconatu, die 27 iulii 1919 datis ab Episcopo *X.*, expli-cite legitur: « Tibi R. D. Subdiacono Iosepho *** e territorio *N.*, huic nostrae « *X.* dioecesi legitime incardinato, etc., facultatem facimus, etc. ». Ad presby-teratum tandem promotus, deinceps sacerdos Iosephus, quamvis numquam in eadem dioecesi *X.* moratus fuerit, nullumque beneficium obtinuerit, semper habitus est ut eidem dioecesi *X.* legitime incardinatus, adeo ut, teste Episcopo, « ut alio moraretur, semper legitimam discedendi facul-« tatem obtinuit, quam et ipse nuper ad triennium ei prorogavit ». Nunc vero, orta aliqua dissensione inter sacerdotem Iosephum et Episcopum *X.*,

Iosephus, ad dioecesim suae originis *N.* adhuc se pertinere contendens, Sacram Concilii Congregationem adivit, postulans declarari dubium:

*Utrum sac. Iosephus *** pertineat ad dioecesim* X. *in Italia an ad dioecesim transalpinam* N. *in casu?*

Synopsis disceptationis. — I. Recurrens sacerdos ita quidem arguit: Litterae Episcopi originis *N.* datae sunt ineunte mense ianuario a. 1917, quo nempe tempore ius ante Codicem adhuc vigebat. Porro in eodem iure, ex decreto Sacrae Congregationis Concilii diei 24 novembris 1906, dabatur quidem *laicorum excardinatio*, sed ea fere iisdem solemnitatibus et cautelis erat peragenda, quibus clericorum: signanter vero, excorporationis litterae in scriptis « ex iusta causa *et pro determinata dioecesi* » dandae erant (n. 1), nec effectum habere poterant nisi per subsequentem incorporationem. In casu autem litterae non diriguntur ad determinatum ullum Episcopum, ut palam est ex earum tenore; igitur accipi nequeunt ut litterae excorporationis laici hominis; quod etiam suadetur ex sequenti apposita conditione ne Iosephus beneficium ullum in dioecesi *N.* sibi vindicaret aut postularet: haec enim conditio intelligi nequit si Episcopus *N.* voluisset excorporare e dioecesi laicum hunc Iosephum. Sunt igitur praefatae litterae Episcopi *N.* merae litterae testimoniales seu dimissoriales, quarum vigore Iosephus ordinari quidem potuisset ab alio quopiam Episcopo, sed tantum pro *sua* dioecesi originis *N.* Itaque, quum anno 1919 Iosephus in civitate *Y.* vigore *harum litterarum* ordinatus est, nonnisi pro sua dioecesi *N.* ordinatus est. In hac porro facti specie nihil regerere valet, quod ordinatio facta fuerit vigente iam iure Codicis, ex cuius praescripto, can. 111, « per receptionem « primae tonsurae clericus adscribitur seu, ut aiunt, incardinatur dioecesi « pro cuius servitio promotus fuit »; semper enim manet in casu, ex litteris Episcopi *N.*, Iosephum promotum fuisse pro servitio dioecesis *N.*, quia, ex can. 963, « litterae dimissoriae semel concessae, non exstinguuntur reso- « luto iure dantis ». Haec confirmantur ex eo quod, si dicas Iosephi incardinationem, post Codicem factam, ex solo iure Codicis esse aestimandam, neque sic constat Iosephum iuris esse Episcopi *X.* in Italia: quum in dioecesi *X.*, fatente Episcopo, nullum domicilium Iosephus acquisierit, ne quidem per iuramentum, ad normam const. *Speculatores*, quod neutiquam praestitit, et ideo, ad normam can. 956, Episcopus *X.* minime proprius Iosephi erat, ad eius ordinationem quod attinet. Itaque, si negatur Iosephum pertinere ad dioecesim suae originis *N.*, cum demonstretur nec pertinere ad dioecesim *X.*, habebis clericum vagum, cuius incardinatio nunc facienda erit ecclesiae quam ipse seliget, in ea domicilium figendo.

II. Ex adverso haec opponebantur. Excorporatio et incorporatio laico-

rum, ut constat ex laudato decreto S. C. Concilii 24 nov. 1906, in iure antiquo ignota erat: adeo ut eadem S. Congregatio, in decreto *A primis*, diei 20 iulii 1898, expresse statuerit, n. 6: « Ad laicos quod attinet, standum esse dispositionibus Constitutionis *Speculatores* ». « Sed pluribus in locis – ita pergit decretum a. 1906 – mos iam pridem invaluerat ut quaedam litterae quasi excardinatoriae seu excorporationis aut *exeat* nuncupatae laicis quoque traderentur..., quibus litteris Episcopus originis laicum suae dioecesis subditum dimittebat, et ius nativum, quo pollebat eum in clericalem statum adscribendi, in alium Ordinarium transferre eique cedere videbatur: et vicissim hic illum suscipiens eum proprium subditum sibi facere et qua talem ad primam tonsuram et sacros Ordines promovere libere posse arbitrabatur, quin aut ratione domicilii aut ratione familiaritatis subditus sibi esset iuxta Constitutionis *Speculatores* praescripta ». Ut plane liquet ex his verbis, excorporatio nonnisi quandam conditionem ponebat *liceitatis* futurae incardinationis facto collationis primae tonsurae sequuturae: et revera auctoritas Episcopi originis in nondum clericum, nondum exsistebat actu, sed anticipatione quadam intelligebatur. Itaque, licet excorporatio invalida ex defectu formae fuisset, post susceptam primam tonsuram, per hanc valide incardinato clerico, res redire non poterat ad priorem condicionem, quum subditi status iam valide mutatus fuisset. Quibus praemissis:

a) aut in casu dixerimus excorporationem revera intentam fuisse ab Episcopo *N*.. et tunc, post iam susceptam sacram tonsuram et sacros Ordines ab Episcopo *X*.. nihil nocet defectus formae excorporationis, quatenus in incertum Episcopum concessae;

b) aut, quod longe praestat, litteras Episcopi *N*. interpretabimur pro simplici licentia Iosepho data inveniendi Episcopum benevolum receptorem (prout revera eas videtur interpretata S. Congregatio Consistorialis) ad effectum *excorporationis* suo tempore peragendae; et tunc, promulgato interim Codice – qui omnem necessitatem excorporationis pro laicis, etiam ad liceitatem, prorsus sustulit – epistola ipsa Episcopi *N*. nullum iam praestat impedimentum, quominus incardinatio clerici, anno 1919 facta, ad normam solius Codicis aestimetur.

Iamvero a. 1919, Iosephus in Seminario regionali *Y*., de cuius regione est etiam dioecesis *X*., versabatur. Quum ex dictis, domicilium suae originis *N*. iamdudum amisisset, nec proprium alicubi constituisset, erat iure *vagus;* talisque manere poterat ante clericalem initiationem. Cum vero sacra tonsura donandus esset, ex praescripto S. C. Consistorialis, debuit sibi Episcopum benevolum receptorem invenire, hoc est dioecesim quaerere cuius servitio se offerret (nam non *recipitur* quis nisi prius

sese offerat) et in qua iure reciperetur: talemque Episcopum invenit Ordinarium *X*. Hinc pronum est inferre eum, tonsura suscepta, dioecesi *X*., pro qua fuit promotus, esse incardinatum ad normam can. 111, § 2. Nec obstat quod servitium tale *de facto* postea non praestiterit: id enim non impedit quominus ad illud praestandum tunc se exhibuerit; ceterum, si non de facto, de iure illud adeo praestat, ut commutatio loci, si ita loqui fas est, fiat de licentia Episcopi, qui illi *permittit* ut alio moretur. Nec etiam obstat quod domicilium in eadem dioecesi *X*. tunc non habuerit: hinc enim ad summum – praescindendo a responso S. C. Consistorialis – id arguere liceret, Episcopum in casu contra praescriptum can. 956 egisse: unde certe non sequitur tonsuram invalide collatam fuisse; ad incardinationem vero ex facto tonsurae satis est, ex can. 111, § 2, propositum, in casu sufficienter manifestatum, sese mancipandi servitio et obedientiae Ordinarii dioecesis pro qua quis promovetur; adeo ut, ex eodem can. 956, superfluum evadat iuramentum stabilitatis et, absque formali excardinatione, de qua can. 113 et 969, ad aliam dioecesim transire sic tonsuratus nequeat. Quod apprime congruit primaevae Ecclesiae disciplinae, vi cuius, teste Emo Gasparri, *de sacra Ordinat.*, II, 802, « quilibet Episcopus erat *proprius* « pro ordinatione laici, idest poterat laicum cuiuscumque dioecesis ordi- « nare, et ordinatus ita perpetuo ecclesiae ordinantis adscribebatur, ut « non posset ad aliam dioecesim transire, aut sine eius licentia ab alio « Episcopo ad altiores Ordines promoveri ».

Nec omittendum est quod in casu domicilium de iure non videtur defecisse: nam ex quo Iosephus, post inventum Episcopum benevolum receptorem *X*., in Seminario regionali manere perrexit, perinde erat ac si in Seminario dioecesano degisset: ita enim constituta sunt Seminaria regionalia pro studiis philosophicis et theologicis in Italia, ut suppleant quod in singulis dioecesibus constituere Seminarium dioecesanum iam non datur; argumento ducto ex analogia cum publicis coemeteriis in quae, ut notum est, singuli parochi suum ius integrum servant quod obtinebant in proprium cuiusque paroeciae coemeterium. Iure, itaque, nec ex errore, Episcopus X. in dimissorialibus pro diaconatu asserere potuit: « Tibi R. D. subdiacono Iosepho, e territorio *N*. oriundo, nunc nostrae dioecesi legitime [nempe per susceptionem sacrae tonsurae] incardinato, facultatem facimus », etc. Quare, etc.

Resolutio. — In plenario conventu Sacrae Congregatio Concilii, habito die 10 martii 1923, ad propositum dubium:

Utrum sac. Iosephus *** pertineat ad dioecesim X. in Italia an ad dioecesim transalpinam N.

Emi Patres respondendum censuerunt: *Affirmative* ad primam partem, *negative* ad alteram.

Factaque postmodum SSmo Dño Nostro Pio div. Provid. PP. XI relatione per infrascriptum S. C. Subsecretarium, Sanctissimus datam resolutionem approbare et confirmare dignatus est.

I. Bruno, *Subsecretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

APPROBATIONES

Ssmus Dñus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, decretis Sacrae Congregationis de Religiosis:

5 decembris 1923. — Instituti Fratrum Instructionis Christianae a Sancto Gabriele, olim a Sancto Spiritu, nuncupati *Constitutiones definitive approbavit.*

— Congregationem Sororum ab Immaculata Conceptione B. M. V., Tertii Ordinis Sancti Francisci nuncupatam, cuius domus princeps sita est in archidioecesi Olomucensi, *approbavit, itemque eius Constitutiones, experimenti gratia, ad septennium.*

— Instituti Presbyterorum a Sacro Corde Iesu nuncupati *Constitutiones definitive approbavit.*

6 ianuarii 1924. — Congregationem Sororum a Praesentatione B. V. Mariae, Dubuquen. nuncupatam, cuius domus princeps sita est in loco vulgo *Mount-Loretto*, Jowa, in archidioecesi Dubuquensi, *approbavit et, ad septennium, experimenti gratia, eius Constitutiones.*

— Instituti Sororum a Maria Auxiliatrice, vulgo *de Marie Auxiliatrice* nuncupati, *Constitutiones definitive approbavit.*

— Congregationis Fratrum a Sancto Vincentio a Paulo nuncupatae *Constitutiones definitive approbavit.*

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

NOMINATIONES

Brevibus apostolicis nominati sunt:

27 novembris 1923. — *Vicarius Apostolicus Caronensis*, R. P. Benvenutus a Carucedo (Didacus Alonso), ex Ord. Min. Cappuccinorum.

28 novembris. — *Vicarius Apostolicus de Kilima-Njaro, in Africa Orientali*, R. P. Henricus Gogarty, ex Instituto a Spiritu Sancto.

11 decembris. — *Vicarius Apostolicus Hondurensis*, R. P. Ioseph A. Murphy, e Societate Iesu.

13 decembris. — *Vicarius Apostolicus de Hupè Occiduo-Meridionali*, R. P. Trudo Jans, ex Ordine Fratrum Minorum.

9 ianuarii 1924. — *Vicarius Apostolicus de Bagamoyo, in Africa Orientali*, R. P. D. Bartholomaeus Stanislaus Wilson, ex Instituto a Spiritu Sancto.

Decretis Sacri Consilii Christiano Nomini propagando:

Revmus Ioannes Hagan, Antistes Urbanus, Rector Pontificii Collegii Hibernici de Urbe, adscitus est in Consilium Generale Superius Pontificii Operis a Propagatione Fidei, pro Hibernia.

Revmus Ioannes Neuhaeusler, Secretarius Societatis pro Missionibus, vulgo « Ludwig Missionsverein » dictae, renuntiatus est Praeses Consilii Nationalis eiusdem Pontificii Operis pro Bavaria.

Revmus Carolus Albertus Martins do Rego, Protonotarius Apostolicus ad instar participantium et canonicus Ecclesiae cathedralis Lisbonensis, pariter renuntiatus est Praeses Consilii Nationalis eiusdem Pontificii Operis pro Lusitania.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

BURDIGALEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI MARIAE TERESIAE CAROLAE DE LAMOUROUS, FUNDATRICIS INSTITUTI SORORUM A MISERICORDIA.

Exeunte saeculo decimo octavo et ineunte decimo nono, licet nobilis gens gallica difficillimis illis temporum rerumque circumstantiis turbata fuisset, non defuerunt viri ac mulieres caritate Dei et proximi flagrantes, veluti stellae in nubibus et tenebris lucentes, quae Christi pacem et imaginem mente, verbo et opere retulerunt, ad optatum solatium, subsidium et utilitatem humanae societatis. Ex his recensenda nunc est Ancilla Dei Maria Teresia Carola de Lamourous, fundatrix Instituti Sororum a Misericordia, de cuius beatificationis et canonizationis Causa introducenda apud sacrorum Rituum Congregationem disceptatum est. In oppido *Bursac*, prope Burdigalam, die 1º novembris anno 1754, e Ludovico de Lamourous et Teresia de Vincens, antiquo et nobili genere nata, in curiali templo baptizata fuit et domi, sub custodia et disciplina piae genitricis, catholicae religionis mysteriis bonisque moribus instituta. Succrescens coaevas puellas et minores fratres ac sorores ad pia et bona opera excitabat, cum ipsis etiam domesticis curis et manualibus laboribus navans. Undecim agens annos, ferventi desiderio et affectu sanctissimam Eucharistiam prima vice sumpsit, quam deinde virtute proficiens fere quotidie devote recepit. Dum Maria Teresia cogitabat se totam in religione approbata Deo mancipare, contigit eodem anno tum obitus suae dilectae genitricis, tum rerum publicarum in Gallia perturbatio, qua furente omnes familiae religiosae per vim et nefas a suis coenobiis et monasteriis expulsae sunt. – In saeculo manere coacta, urgente tamen caritate Christi, praesto fuit, etiam cum discrimine vitae, succurrere miseris, praesertim sacrorum alumnis atque Ecclesiae ministris, in illa seditione ac tumultu deiectis et ad mortem quaesitis, quos latentes et clam sacris operantes Ipsa invisebat ad pietatem et caritatem mutuis officiis exercendam. Tunc, Deo volente, Maria Teresia novit optimum sacerdotem Iosephum Chaminade, cuius Causa beatificationis et canonizationis, apud sacram Rituum Congregationem iam introducta, bene progreditur. Illum uti suae conscientiae mode-

ratorem elegit, eiusque ductu et consilio, sub anno 1796, Serva Dei solemni sponsione Sacratissimo Cordi Iesu se obtulit victimam piacularem ad reparandas iniurias divinae Maiestati inlatas et ad pacem et tranquillitatem Ecclesiae et patriae ab ipsa divina clementia impetrandam. – Interim piae mulieres quum asylum puellis a vitio redimendis destinatum instituissent, eius regimen Ancillae Dei, notae et probatae virtutis, cuius naturam aeque ac personam aptam ad rem aestimabant, sponte proposuerunt. Quod opus, propter metum cum difficultate coniunctum dirigendi huiusmodi asylum statim recusavit; sed deinceps, consilio et hortatu sui moderatoris, et memor studii Boni Pastoris ad recuperandam unam ex grege ovem amissam et laetitiae Angelorum super uno peccatore poenitentiam agente, propensa voluntate libenter suscepit. – Hanc poenitentiae domum ingressa, illas puellas et foeminas omni cura et amore prosequuta est; atque ipsae laboribus et officiis bonae matris condignae responderunt. – Ad firmitatem et incrementum Operis quod poenitentium numero in dies crescebat, Institutum Sororum a Misericordia erigendum curavit, adlectis in sodales et adiutrices in eo caritatis ministerio puellis eiusdem spiritus et vocationis. Ipsa Fundatrix conscripsit Regulas, tum pro religiosa familia gubernanda, tum pro poenitentibus regendis et emendandis, quas distinctas Regulas, non minus sapientia et prudentia quam caritate plenas, ecclesiastica auctoritas laudavit et probavit. Quibus autem subsidiis Maria Teresia suum Opus sustentaret, compertum est recenseri eius fiduciam in divinam Providentiam cum fervida prece totius Communitatis, benefactorum stipem ac liberalitatem, assiduum laborem Sororum et poenitentium. Hisce validis auxiliis suffulta, probante P. Chaminade, Conventum *ab Annuntiatione* emere non dubitavit, in quo et sedem Instituti a Misericordia posuit. Quum ad centum pervenisset numerus foeminarum receptarum, fama caritatis Servae Dei eiusque Operis per totam provinciam diffusa, Deo sic disponente, allexit et attraxit ad invisendum asylum, anno 1808, ipsum administrum Status Maret, qui imperatorem Napoleonem I Baionam comitatus est, quique non solum Mariam Teresiam eiusque Opus admiratione, laude et benevolentia complexus est, sed etiam, singulari misericordia motus, conspicuam pecuniae summam e publico aerario erogandam obtinuit ab ipso Imperatore, qua partim praefati Conventus pretio solvendo, partim illius necessariae et opportunae reparationi provisum fuit. – Volvente anno 1813, licet aetate gravi et tenui valetudine laborans, Serva Dei Lutetiam Parisiorum petiit, ubi, bene accepta, pro suis poenitentibus nicotiani folii fabricationem impetravit, sicque pio Operi tutos procuravit reditus. Burdigalam reversa ad roborandum et amplificandum Institutum a Misericordia, suis sodalibus et adiutricibus

religiosas vestes dedit non multo dissimiles a modesta veste saeculari, quasi monitum de inita vita communi ducenda et de officiis pietatis et caritatis bene gerendis. Mirabile dictu est quantam sedula et operosa moderatrix sibi conciliaverit admirationem et existimationem civium et praesulum Burdigalensium et singularem amoris affectum Sororum et poenitentium, quae trecentae circiter erant, eamque uti dulcissimam matrem habebant et appellabant. – Eo tempore accidit eventus in actis processualibus relatus et miratione dignus. Maria Teresia vetustam asceterii cappellam restituere et eleganter ornare voluit. Instabat dies pro pacta pecunia solvenda, deficiente etiam pane pro Communitate. Pia mulier cappellam adit et, ante altare Ssmi Sacramenti genuflexa, effusis precibus et lacrymis diu orat. Inde surgit et, cum simplicitate et fide, ostiolum divini tabernaculi pulsat, dicens: « O bone Iesu, filiae tuae gra- « vibus sunt in angustiis: adiuva, quaeso, illas, Domine! ». Res mirabilis! Continuo pulsatur ad fores piae domus, et persona benefica adest, quae pecuniae summam bonae matri largitur ut aes alienum solveret et abundantem panem pro alimento totius Communitatis mittit ad domum *misericordiae*, quae et *providentiae* nuncupari posset. In his et similibus adiunctis Serva Dei suam fecit divinam sententiam: « Iactabo super Dominum « curam meam, et ipse me enutriet » (*Psalm. LIV*, 23). – Praecipue tamen Maria Teresia, utpote religiosa et praeposita, suam suarumque filiarum et ancillarum spiritualem utilitatem promovere studebat. Ad hoc convenit quod aiebat S. Augustinus de se et de animarum curatoribus: « In eo « quod christiani sumus, attenditur utilitas nostra; in eo quod praepositi, « nonnisi vestra » (*Serm. CLXV de Temp.*). « Nolite quiescere lucrari « Christo, quia lucrati estis a Christo » (*Tract. X in Ioann.*). – Virtutes Famulae Dei copiose describuntur in Processu Informativo et summatim sunt: assidua oratio mentalis et vocalis, mirabilis caritas in Deum et proximum, suavis fortitudo et patientia in angustiis et adversitatibus, poenitentia et abstinentia, fiducia in divinam Providentiam, zelus gloriae et regni Dei, pietas erga Iesum Redemptorem eiusque sanctissimam genitricem Mariam, atque Angelos et sanctos tutelares, demum obedientia, reverentia et in sanctam Ecclesiam eiusque caput visibile, Christi Vicarium, Romanum Pontificem, praesules ecclesiasticos et potestates civiles. Quae quidem virtutes suavem odorem sanctitatis adhuc spirant et effundunt in tota regione Galliae meridionalis, cum bonorum fructu operum. – Tandem Ancilla Dei, quae ab anno 1823 arthritide chronica laboraverat et per tredecim annos e lectulo aegritudinis vigili sollicitudine et prudentia Pium Opus et Religiosum Institutum gubernabat, patiens et laeta sustinens poenas et dolores quasi dona et charismata caelestia, praegu-

stans mercedem illam magnam: « Beati misericordes, quia misericordiam « consequentur » et « misericordias Domini in aeternum cantabunt », piissime obiit, die decimaquarta, mense septembri, anno 1836, aetatis suae octogesimo secundo. Maria Teresia migravit in patriam atque, expectans carnis resurrectionem, adhuc vivit in memoria et benedictione hominum. Fama enim eius sanctimoniae in vita et post obitum magis in dies clarescens, viam aperuit Processui Informativo super ea condendo auctoritate Ordinaria in Archiepiscopali Curia Burdigalensi; quo expleto et ad sacram rituum Congregationem transmisso, praesens quaestio de Causa beatificationis et canonizationis introducenda, servato iuris ordine, proposita et discussa est. Itaque, instante Rmo P. Augustino Subiger, e Societate Mariae (vulgo *Marianistis*), huius Causae postulatore, quum, revisione scriptorum Famulae Dei rite peracta, decreto diei 12 ianuarii 1920 sancitum fuerit: *nihil obstare quominus ad ulteriora procedi possit*, attentis litteris postulatoriis quorundam Emorum S. R. E. Cardinalium, plurium Revmorum Archiepiscoporum et Episcoporum dioecesium et missionum Galliae, necnon Capitulorum ecclesiarum cathedralium, parochorum, superiorum generalium Ordinum et Congregationum religiosarum, aliorumque virorum ecclesiastica vel civili dignitate praestantium, Emus et Rmus Dñus Cardinalis Antonius Vico, Episcopus Portuensis et S. Rufinae, eiusdem Causae Ponens seu Relator, in ordinariis sacrorum rituum Congregationis comitiis subsignata die ad Vaticanas aedes coadunatis, sequens dubium discutiendum proposuit: *An signanda sit Commissio Introductionis Causae, in casu et ad effectum de quo agitur?* Et Emi ac Rmi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito voce et scripto R. P. D. Angelo Mariani, Fidei promotore generali, rescribendum censuerunt: *Signandam esse Commissionem introductionis Causae, si Sanctissimo placuerit.* Die 13 novembris 1923.

Facta postmodum de his Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae XI per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum relatione, Sanctitas Sua rescriptum eiusdem Sacrae Congregationis ratum habens, propria manu signare dignata est Commissionem Introductionis Causae Burdigalen. Beatificationis et canonizationis Servae Dei Mariae Teresiae de Lamourous, Fundatricis Instituti Sororum a Misericordia, die 14, eisdem mense et anno.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Alexander Verde, *Secretarius.*

II

CONSTANTIEN. seu ABRINCEN.

CANONIZATIONIS BEATAE MARIAE MAGDALENAE POSTEL, VIRGINIS, FUNDATRICIS ET PRIMAE SUPERIORISSAE GENERALIS INSTITUTI SCHOLARUM CHRISTIANARUM A MISERICORDIA.

SUPER DUBIO

An, et de quibus miraculis constet, post indultam a Sede Apostolica eidem Beatae venerationem, in casu et ad effectum, de quo agitur?

Quum de duabus hisce, quae ad cognoscendum fuerant propositae, disceptaretur sanationibus, quaeque meritis et precibus Beatae Mariae Magdalenae Postel referuntur acceptae, quaedam obortae sunt difficulcultates, quae, prout earum fert natura sibique proposuerant, qui eisdem excitandis suum appulerunt animum, detegendae et adquirendae veritati non parum profuerunt.

Equidem, inde ab initio prosperis sane auspiciis ista, quae de miraculis est, iudicialis inita fuit actio. Bini enim, qui, e praescripto iuris sacraeque huius Congregationis mandato, pro unaquaque sanatione adlecti sunt periti viri, sanationem ipsam naturae superasse vires, concordi arbitrati fuerunt sententia; quodque maius est praestantius, eisdem duobus ita sentientibus tertius quoque adstipulatus postea est peritus, qui, iussu pariter legis, ex officio fuerat accitus. Quapropter, si quis fortasse autumare potuerit omnia iam haberi in promptu, ut, secundum actorum vota, definiretur et absolveretur Causa, in errorem ille incidisse dicendus est, quippe qui, quaenam iudicum, quaenam vero peritorum peculiares esse debeant partes, non satis advertit animo. Unusquisque enim et iudex et peritus suum proprium servat separatumque munus, quod periti est adiuvare iudicem, iudicis autem edicere sententiam; ideoque integrum relinquitur iudici admittere vel reiicere periti conclusiones, dummodo, cum decidendi reddit rationes, patefaciat quibus motus argumentis sic ille se gesserit; iudici quippe imponitur onus non peritorum tantum conclusiones, etsi concordes, sed cetera quoque Causae adiuncta attente perpendendi. Hae sunt, quae, cum de iudicialibus peritis est sermo, cumque de peculiaribus quibusdam agitur dignoscendis et diiudicandis quaestionibus, quas technicas appellant, apud omnia tribunalia perpetuo viguerunt vigentque normae; earum

idcirco vestigiis, ut consentaneum et exspectandum prorsus erat, institit iuris canonici Codex. Quae namque nuper describere consilium et cura fuit, eadem omnino verba sunt, quae in eiusdem iuris canonici Codicis n. 1804 prostant canone.

Rem, facto calculoque suo, confirmare visus est sacer hic Ordo. Nam, cum ad praeparatoriam ventum est Congregationem, Reverendissimi Cardinales, nonnullorum Consultorum auditis suffragiis, censuerunt suetum augendum in casu esse peritorum numerum; quandoquidem, ut ad ulteriora in Causa tutius fieri posset progressus, valde e re esse putarunt, quartum unoquoque super facto disceptationi subiecto advocandum et audiendum adhuc esse artis salutaris peritum. Quamvis enim qui praecesserant periti tres suam quisque expendendam sibi traditam sanationem sine prodigio fieri non potuisse opinati professique fuerint, hanc tamen, quam amplexati illi fuerant, non adeo perspicue, apte atque accommodate tuiti erant sententiam, ut eamdem profanis etiam medicaeque aut chirurgicae artis imperitis hominibus probare et suadere valuerint eorumque firmiter inducere in animum; praeter quam quod ambigendi quoque non deerat locus, utrum, quae praesto erat, iuridica necne existimanda esset probatio.

Medias inter istas ambiguitates et fluctuationes quartus qui advenit ex officio peritus, quae de illo excitata erat, exspectationem sustinuit planeque replevit. Ipse quippe trium collegarum suorum praecedens iudicium ratum quidem habuit confirmavitque in substantialibus, sed nequaquam sese perhibuit sollicitum quoad accidentalia quaedam, utpote quae, dum nihil detrahere poterant perspectae miraculi veritati, miraculi ipsius nedum incommodam efficiebant conceptionem, verum et pro requisita suimet confirmatione non satis suppetiarum nanciscebantur in iis, quae legitime adquisita iudicialibus erant tabulis. Mox autem uterque quartus supra laudatus peritus, faciliore non minus quam efficaciore adhibito sermone, clarius et enucleatius tum illud explicuit, in quo situm esse deberet in uno et altero casu, miraculi subiectum, tum ex arduo atque aspero planum reddidit atque expeditum reliquum Patroni munus, demonstrandi videlicet, quibus opus erat, cuncta suppetere utriusque facti elementa; eaque insuper, prout, cum de miraculis agitatur quaestio, conditae iubent leges, iuridicae inniti probationi, quam oculati nimirum constituunt testes.

Quibus sane ex omnibus auspicato contigit, ut qui ad consultivum suum ferendum suffragium vocati erant, certam atque tutam caperent iudicii deliberationem; idque, post binas praehabitas, antepraeparatoriam scilicet et praeparatoriam, in generali enotuit praesertim Congregatione, quae, die quarta superioris mensis decembris, coram Sanctissimo Domino

nostro Pio Papa XI coacta fuit. In qua a Reverendissimo Cardinali Antonio Vico, causae Relatore, sequens ad discutiendum propositum est dubium: *An, et de quibus miraculis constet, post indultam a Sede Apostolica Beatae Mariae Magdalenae Postel venerationem, in casu et ad effectum, de quo agitur?* Reverendissimi Cardinales et Patres Consultores suas quisque ex ordine pandiderunt sententias, quas tamen intento laetoque persecutus quum fuisset animo Sanctissimus Dominus noster supremum Suum proferre distulit iudicium, communibus interea foederatisque fusis ad Deum precibus, maiorem divini luminis gratiam et copiam enixe imploraturus. Quumque mentem Suam manifestam facere postmodum statuisset, hodiernam designavit auspicatissimam Dominicam diem, qua tres Sapientes Deum Puerum adoratum perrexerunt. Eapropter, divina Hostia ferventer oblata, ad Vaticanas Aedes arcessiri iussit Reverendissimum Cardinalem Antonium Vico, Episcopum Portuensem et S. Rufinae, sacrae rituum Congregationi Praefectum, causaeque Relatorem, una cum R. P. Angelo Mariani, Fidei Promotore generali, meque insimul infrascripto Secretario, eisque adstantibus, solemniter pronuntiavit: *Constare de utroque proposito miraculo,* de primo nempe *instantaneae perfectaeque sanationis puellae Mariae Magdalenae Balley ab ulcerosa et decem per annos recidiva cheratite, sublato quoque leucomate, quod antea fuerat obortum;* deque altero *instantaneae perfectaeque sanationis Armandae Tiphaigne ab encephalocele, seu, ut vocant, cerebri hernia.*

Hoc Decretum publici iuris fieri, et in acta sacrae rituum Congregationis referri mandavit, octavo idus ianuarii anno MDCCCCXXIV.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Alexander Verde, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

I

Causae in Tribunali S. R. Rotae anno 1923 actae, quarum definitiva sententia editur tantum in parte dispositiva.

I. MELEVITANA. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite vis et metus et dispensationis super matrimonio rato et non consummato.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo et F. Solieri.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: V. Pozzan.

Dubia: « I. An constet de matrimonii nullitate in casu. Et, quatenus negative: II. An consilium praestandum sit SSmo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato in casu ».

Sententia diei 15 ianuarii: « Ad I. providebitur in secundo. Ad II. affirmative ».

II. LUGANEN. – RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. – DIFFAMATIONIS.

Turnus Rotalis: P. Rossetti, *Ponens*, R. Chimenti et M. Massimi.

Promotor iustitiae: F. Bracci.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubia: « I. An sit locus restitutioni in integrum in casu. Et, quatenus affirmative: II. An constet de diffamatione, ita ut sit locus reparationi et suspensionis irrogationi in casu ».

Sententia diei 19 ianuarii: « Ad I. Negative. Ad II. Provisum in primo ».

III. TRANEN. – CONVENTIONIS (Quaestionis incidentalis de competentia).

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, F. Solieri et I. Florczak.

Promotor iustitiae: F. Bracci.

Advocatus: V. Sacconi.

Decisio diei 30 ianuarii: « Tribunal S. Rotae competens esse ad propositam quaestionem videndam et procedendum esse ad ulteriora ».

IV. MONTIS ALBANI. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite defectus consensus et* DISPENSATIONIS SUPER RATO.

Turnus Rotalis: F. Cattani Amadori, *Ponens*, R. Chimenti et M. Massimi.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubia: « I. An constet de nullitate matrimonii in casu. II. An consilium praebendum sit SSmo pro dispensatione a matrimonio rato et non consummato in casu ».

Sententia diei 28 februarii: « Ad I. negative. Ad II. negative ».

V. INSULEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Prior, *Decanus*, F. Cattani Amadori et A. Jullien, *Ponens.*

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: H. Benvignati.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 5 martii: « Negative ».

VI. VARSAVIEN. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, F. Solieri et I. Florczak.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 10 martii: « Negative ».

VII. BAIOCEN. ET LEXOVIEN. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite clandestinitatis et ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Prior, *Decanus*, U. Mannucci, *Ponens*, et A. Jullien.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: V. Pozzan.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 17 martii: « Negative ».

VIII. TAURINEN. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite defectus consensus, nec non vis et metus ex parte viri.*

Turnus Rotalis: F. Cattani Amadori, *Ponens*, R. Chimenti et M. Massimi.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: C. Astorri.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 23 aprilis: « Negative ».

IX. CINGULANA. – DAMNORUM (quaestio incidentalis super competentia S. R. Rotae).

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, F. Solieri et I. Florczak.

Promotor Iustitiae: F. Bracci.

Advocati: A. D'Alessandri, H. Benvignati.

Decisio diei 30 aprilis: « S. Rotam incompetentem esse in casu ».

X. PARISIEN. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite vis et metus ex parte mulieris.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, I. Grazioli et F. Parrillo.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: C. Astorri.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 18 martii: « Negative ».

XI. PANORMITANA. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite vis et metus ex parte mulieris.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo et F. Solieri.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: I. Ronco.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 11 iunii: « Negative ».

XII. *N. N.* – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite impotentiae viri.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, I. Grazioli et F. Parrillo.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: V. Pozzan.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate ex capite impotentiae viri, in casu ».

Sententia diei 14 iunii: « Affirmative ».

XIII. ROMANA. – CREDITI.

Turnus Rotalis: F. Solieri, *Ponens*, I. Florczak et U. Mannucci.

Advocati: C. Astorri, I. Guasco et F. Bersani.

Dubium: « An P. C. Graecum teneatur refundere P. C. Germanico–Hungarico taxam vulgo " ricchezza mobile „ ab hoc Fisco solutam et solvendam super censum in sortem scut. 17.000 de quo in instrumento 16 septembris 1768, rog. Quassa, et quoad praeteritum a qua die ».

Sententia diei 22 iunii: « Negative ».

XIV. VICARIATUS APOSTOLICI CHANSI SEPTENTRIONALIS. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite amentiae mulieris.*

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens*, U. Mannucci et A. Jullien.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: A. Carabini.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 30 iunii: « Affirmative ».

XV. *N. N.* – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite affinitatis.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, U. Mannucci et A. Jullien.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 3 augusti 1922 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 3 iulii: « Sententiam Rotalem esse confirmandam, seu constare de matrimonii nullitate in casu ».

XVI. BOGOTEN. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, I. Grazioli, F. Parrillo, *Ponens.*

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 5 iulii 1923: « Affirmative ».

XVII. PARISIEN. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite vis et metus ex parte mulieris.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo et F. Solieri.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 29 iulii 1922 confirmanda vel infirmanda sit in casu ».

Sententia diei 10 iulii: « Confirmandam esse sententiam Rotalem, seu constare de matrimonii nullitate in casu ».

XVIII. *N. N.* – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite impotentiae viri.*

Turnus Rotalis: R. Chimenti, *Ponens*, M. Massimi et I. Grazioli.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: A. Carabini.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 16 iulii: « Affirmative ».

XIX. VERONEN. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex defectu consensus.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, F. Solieri et I. Florczak.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: N. Patrizi.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 18 iulii: « Affirmative ».

XX. MONTISPESSULANI. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: R. Chimenti, M. Massimi, *Ponens*, et U. Mannucci.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocati: V. Sacconi et A. D'Alessandri.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 23 iulii: « Affirmative ».

XXI. ALBIEN. (*Incidentis super contumacia*).

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens*, U. Mannucci et A. Jullien.

Promotor Iustitiae: F. Bracci.

Advocati: V. Sacconi, A. D'Alessandri.

Dubia: « I. An appellationem adversus decretum contumaciae diei 16 iunii 1922 Sorores « Notre Dame », loci Albi, tempore utili prosequutae fuerint. II. An eadem appellatio admittenda sit. III. An sit locus restitutioni in integrum adversus decretum contumaciae de quo supra. IV. An idem decretum sustineatur in casu ».

Sententia diei 24 iulii: « Ad I. Negative. Ad II. Provisum in primo. Ad III. Affirmative. Ad IV. Decretum in casu non sustineri ».

XXII. PARISIEN. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite vis et metus ex parte mulieris.*

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens*, U. Mannucci et A. Jullien.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocati: N. Ferrata et V. Sacconi.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 28 iulii: « Affirmative ».

XXIII. LINGONEN. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite vis et metus ex parte mulieris.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, I. Grazioli et F. Parrillo.
Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.
Advocatus: A. Wynen.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».
Sententia diei 31 iulii: « Affirmative ».

XXIV. BOGOTEN. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite vis et metus ex parte mulieris.*

Turnus Rotalis: F. Solieri, *Ponens*, I. Florczak et U. Mannucci.
Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.
Advocatus: V. Sacconi.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».
Sententia diei 2 augusti: « Negative.

XXV. BITURICEN. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite vis et metus ex parte mulieris.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, F. Solieri et I. Florczak.
Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.
Advocatus: H. Benvignati.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».
Sententia diei 4 augusti: « Affirmative ».

XXVI. ALGERIEN. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex defectu consensus ex parte viri.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, I. Grazioli et F. Parrillo.
Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.
Advocatus: N. Ferrata.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».
Sententia diei 6 augusti: « Affirmative ».

XXVII. *N. N.* – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite affinitatis in primo gradu lineae collateralis.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, F. Solieri, I. Florczak.
Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.
Advocatus: A. Wynen.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».
Sententia diei 10 augusti: « Negative ».

XXVIII. VARSAVIEN. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite vis et metus ex parte mulieris.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, R. Hindringer et F. Guglielmi.
Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.
Advocatus: A. Carabini.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».
Sententia diei 10 augusti: « Affirmative ».

XXIX. *N. N.* – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite vis et metus ex parte mulieris.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, R. Hindringer et F. Guglielmi.
Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.
Advocati: F. Bersani, I. P. Certo.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».
Sententia diei 27 octobris: « Negative ».

XXX. MONTISPESSULANI. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite clandestinitatis.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien et R. Hindringer.
Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.
Advocatus: N. Patrizi.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».
Sententia diei 6 novembris: « Affirmative ».

XXXI. PARISIEN. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite vis et metus ex parte mulieris.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien et F. Guglielmi.
Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.
Advocati: N. Ferrata, V. Sacconi.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».
Sententia diei 21 novembris: « Affirmative ».

XXXII. ROMANA. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite conditionis appositae a viro contra matrimonii substantiam.*

Videntibus omnibus: R. Chimenti, *Ponens.*
Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.
Advocatus: A. Carabini.
Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».
Sententia diei 23 novembris « Affirmative ».

XXXIII. ROMANA. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite vis et metus ex parte mulieris.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien et R. Hindringer.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: A. Carabini.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 7 decembris: « Affirmative ».

XXXIV. VERSALIEN. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: F. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo, F. Solieri.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: N. Ferrata.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 17 decembris: « Negative ».

XXXV. FUNCHALEN. – NULLITATIS MATRIMONII ET DISPENSATIONIS SUPER RATO.

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, I. Grazioli et F. Parrillo.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: A. Wynen.

Dubium: « I. An constet de matrimonii nullitate, in casu. II. An consilium praestandum sit SSmo pro dispensatione a rato et non consummato ».

Sententia diei 21 decembris: « Ad I. Providebitur in secundo. Ad II. Affirmative ».

XXXVI. ALGERIEN. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: F. Cattani Amadori, *Ponens*, R. Chimenti et M. Massimi.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: N. Ferrata.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 22 decembris « Negative ».

II

Causae quae, eodem anno 1923, transactae fuerunt vel peremptae, vel quae, absque definitiva sententia, ex peculiaribus circumstantiis, finem habuerunt: quibus adduntur *Decreta* quoad recursus contra libellorum reiectiones (can. 1709 § 3).

I. PLATIEN. – REFECTIONIS DAMNORUM, coram R. P. D. Solieri.

Attenta declaratione Actricis qua interpositam appellationem revocat, decreto diei 2 februarii, R. P. D. Ponens declaravit liti finem impositam esse.

II. S. ANGELI DE LOMBARDIS. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite vis et metus*, coram R. P. D. Massimi.

Cum nullus actus processualis per annum positus fuerit, decreto R. P. D. Ponentis diei 11 aprilis 1923, appellatio declaratur deserta.

III. CLODIEN. – REIECTIONIS LIBELLI, coram R. P. D. Mannucci.

Libellum Tribunali Clodiensi exhibitum a Sac. Ioanne Lombardo legitime reiectum esse, ad normam can. 1946 § 2 n. 1, Turnus decrevit die 9 maii.

IV. PISTORIEN. – CREDITI, coram R. P. D. Mannucci.

Cum inter partes inita sit concordia, R. P. D. Ponens, decreto diei 1 iunii, declaravit exstinctam actionem iudiciariam.

V. RHEMEN. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite conditionis appositae ex parte viri*, coram R. P. D. Grazioli.

Cum nullus actus processualis per annum positus fuerit, R. P. D. Ponens, decreto diei 13 iulii, declaravit instantiam peremptam esse.

VI. RUPELLEN. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite clandestinitatis*, coram R. P. D. Mannucci.

Attenta Actricis renuntiatione, R. P. D. Ponens, decreto diei 4 augusti, iussit acta causae reponi in Archivo.

VII. ROMANA. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite vis et metus*, coram R. P. D. Grazioli.

Cum Actor in causa a die concordationis dubiorum nullum alium posuerit processualem actum ad prosequendam appellationem adversus

sententiam Vicariatus Urbis, R. P. D. Ponens, decreto diei 16 augusti, instantiam peremptam edixit.

VIII. PATAVINA. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite conditionis appositae*, coram R. P. D. Massimi.

Cum nullus actus processualis positus fuerit per biennium, R. P. D. Ponens, decreto diei 17 octobris, instantiam declaravit peremptam (can. 1736 Cod. iuris can.).

IX. MASSILIEN. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite defectus consensus*, coram R. P. D. Mannucci.

Attenta Actricis morte, R. P. D. Ponens, decreto diei 22 octobris, iussit acta reponi in Archivo.

X. ROMANA. – REIECTIONIS LIBELLI, coram R. P. D. Massimi.

Libellum exhibitum a D. *N. N.* Tribunali Vicariatus Urbis, legitime reiectum fuisse, quod actio, ad nullitatem matrimonii evicendam, omni iuris fundamento destituta apparuerit, decrevit Turnus die 10 novembris.

XI. IACIEN. – REIECTIONIS LIBELLI, coram R. P. D. Massimi.

Libellum Tribunali Iaciensi a R. D. Rosario Fiamingo exhibitum, merito reiectum quoad iudicium criminale, admittendum esse quoad iudicium contentiosum, decrevit Turnus die 12 novembris.

Ex Cancellaria, 28 ianuarii 1924.

T. Tani, *Notarius.*

ACTA OFFICIORUM

SECRETARIA STATUS

EPISTOLA

AD RELIGIOSUM VIRUM FR. HIMERIUM A IESU, INSTITUTI FRATRUM SCHOLARUM CHRISTIANARUM MODERATOREM SUPREMUM: DE EIUSDEM INSTITUTI OPERA AD STUDIA CLASSICA EXTENDENDA.

Très honoré Supérieur Général. — Souvent des membres de l'Episcopat, notamment des Etats-Unis d'Amérique, ont sollicité le Saint-Siège de vouloir bien permettre aux Frères des Ecoles Chrétiennes l'enseignement de la langue latine dans leurs écoles, afin que leur œuvre, déjà heureusement répandue, soit plus efficace et plus avantageuse dans les diocèses et dans les circonstances où il serait difficile de pourvoir à l'instruction classique des jeunes catholiques, sans les obliger à fréquenter l'école neutre de l'Etat ou celles des sectes protestantes.

Néanmoins, afin de maintenir l'Institut dans la plus grande fidélité possible à la Règle de son saint Fondateur, on n'a pas voulu modifier jusqu'ici, sur ce point, sa conduite traditionnelle, à l'exception de quelques cas particuliers et avec des restrictions opportunes.

Mais en présence du besoin toujours plus urgent qui se fait sentir dans maints endroits, et en considération du profond changement que les temps nouveaux ont apporté dans les programmes et les statuts scolaires, comme aussi de la plus large participation de toutes les classes de la société à toutes sortes d'études, Sa Sainteté estime que l'Institut des Ecoles Chrétiennes doive désormais étendre son enseignement aux études classiques, comme il l'a déjà fait, avec succès, pour les études supérieures techniques, même pour les classes aisées.

Aussi bien, profitant de l'occasion du prochain Chapitre général de l'Institut, qui se tiendra vers la fin du mois d'avril courant, Sa Sainteté a daigné me charger de vous manifester Son auguste volonté à ce sujet, afin que vous la communiquiez au Chapitre qui devra pratiquement étudier de quelle maniere et dans quelle étendue on pourra réaliser ce dessein et indiquer les précautions qui lui paraîtront nécessaires.

Les résolutions du Chapitre devront ensuite être soumises à la Sacrée Congrégation des Religieux, qui, après les avoir examinées attentivement, en référera au Saint–Père.

Le Souverain Pontife entend toutefois bien explicitement que, par cette disposition, rien ne soit changé dans la nature de l'Institut, qui doit rester laïque, d'après la volonté de son Fondateur, et être composé exclusivement de Frères laïques, et que son but principal, comme sa gloire première, doive être, à l'avenir aussi, l'instruction des enfants pauvres et l'enseignement de la Religion, selon la Bulle d'approbation de S. S. le Pape Benoît XIII, de s. m.: « Fratres... cavere debent ut pueros, « praesertim pauperes, ad ea quae ad bene christianeque vivendum perti- « nent, erudiant.... ».

Le Saint–Père sait bien qu'il procure ainsi aux dignes Fils de saint Jean–Baptiste de la Salle, déjà si méritants, l'occasion de nouveaux mérites et de nouveaux dévoûments, et, à cette fin et pour ce motif aussi, Il accorde d'autant plus cordialement à vous et à toute votre Famille religieuse la bénédiction apostolique.

Veuillez agréer, très honoré Supérieur Général, l'assurance de mon religieux dévoûment en Notre–Seigneur.

Du Vatican, ce 17 avril 1923.

P. Card. Gasparri.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì 29 gennaio 1924, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi alla augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Rmi Signori Cardinali, i Rmi Prelati ed i Consultori teologi, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio delle virtù in grado eroico nella causa di beatificazione e canonizzazione della Ven. Serva di Dio Suor Maria Eufrasia Pelletier, Fondatrice della Congregazione delle Suore dette del Buon Pastore.

NOTA DELLE CONGREGAZIONI DEI SACRI RITI DA TENERSI NELL'ANNO 1924

1. – *15 gennaio.* Congregazione Preparatoria sopra i miracoli del Ven. Servo di Dio Antonio Maria Gianelli.
2. – *29* » **Congregazione generale** sopra le virtù della Ven. Serva di Dio Maria di S. Eufrasia Pelletier.
3. – *19 febbraio.* Congregazione Preparatoria sopra i miracoli del Ven. Giuseppe Cafasso.
4. – *26* » Congregazione Ordinaria.
5. – *11 marzo.* Congregazione Preparatoria sopra i miracoli del B. Giovanni Battista Vianney.
6. – *18* » **Congregazione generale** sopra il martirio, segni o miracoli dei Servi di Dio Lorenzo Imbert e Compagni.
7. – *8 aprile.* Congregazione preparatoria sopra le virtù della Ven. Serva di Dio Lucia Filippini.
8. – *29* » Congregazione Antipreparatoria sopra i miracoli della Venerabile Serva di Dio Maria Michelina del Ssmo Sacramento.
9. – *13 maggio.* Congregazione Preparatoria sopra i miracoli della B. Maddalena Sofia Barat.
10. – *20 maggio.* Congregazione Ordinaria.
11. – *27* » **Congregazione generale.**
12. – *3 giugno.* Congregazione Ordinaria Particolare.
13. – *17* » Congregazione Antipreparatoria sopra i miracoli del Venerabile Servo di Dio Pietro Giuliano Eymard.
14. – *8 luglio.* **Congregazione generale.**
15. – *15* » Congregazione Ordinaria.

16. – *22 luglio.* Congregazione Antipreparatoria sopra i miracoli della Venerabile Serva di Dio Bernarda Soubirous.
17. – *5 agosto.* **Congregazione generale.**
18. – *12* » Congregazione Antipreparatoria sopra i miracoli della Beata Teresa del Bambino Gesù.
19. – *21 ottobre.* Congregazione Antipreparatoria sopra i miracoli del B. Pietro Canisio.
20. – *4 novembre.* Congregazione Preparatoria.
21. – *18* » Congregazione Antipreparatoria sopra il martirio, segni o miracoli del Servo di Dio Natale Pinot.
22. – *25* » Congregazione Ordinaria.
23. – *2 dicembre.* **Congregazione generale.**
24. – *9* » Congregazione Antipreparatoria sopra il martirio, segni o miracoli del Servo di Dio Michele Abba Ghebre.
25. – *23* » Congregazione Preparatoria.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

20 novembre 1923. Monsig. Carlo Grano, *addetto all'archivio della Segreteria di Stato.*

15 gennaio 1924. L'Emo Sig. Card. Aurelio Galli, *Membro della Sacra Congregazione per gli Affari Ecclesiastici Straordinari.*

19 » » L'Emo Sig. Card. Luigi Sincero, *Membro della Sacra Congregazione dei Religiosi.*

21 » » Il Rmo P. Guglielmo di S. Alberto, dei Carmelitani Scalzi, *Consultore della S. C. di Propaganda Fide.*

28 » » Monsig. Silvio Fagiolo, *Consultore della S. C. dei Sacramenti.*

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

26 novembre 1923. L'Emo Sig. Cardinale Guglielmo Van Rossum, *Protettore delle Figlie del Preziosissimo Sangue.*

22 gennaio 1924. Monsig. Francesco Lazzara, *Prelato Referendario della Segnatura Apostolica.*

25 » » Monsig. Vincenzo Bianchi-Cagliesi, *Protonotario Apostolico di numero partecipante.*

Assistenti al Soglio Pontificio:

30 novembre 1923. Monsig. Leone de Mergel, Vescovo di Eichstätt.
10 gennaio 1924. Monsig. Felice Del Sordo, Vescovo di Alife.
17 » » Monsig. Damaso Pio De Bono, Vescovo di Caltagirone.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

21 gennaio 1924. Monsig. Emmanuele Corragioni d'Orelli (Roma).
24 » » Monsig. Giuseppe Zajchowski, dell'archidiocesi di Leopoli dei Latini.

Prelati domestici di S. S.:

20 dicembre 1923. Monsig. Giuseppe Migone (Roma).
8 gennaio 1924. Monsig. Vincenzo Maratea, della diocesi di Campagna.
» » » Monsig. Adolfo Johannes, dell'archidiocesi di Bamberga.
» » » Monsig. Massimiliano Heimbucher, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giovanni Battista Höfner, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Pietro Quealy, della diocesi di Brooklin.
15 gennaio » Monsig. Alfredo Paré, dell'archidiocesi di Quebec.
» » » Monsig. Domenico Marsiglia, dell'archidiocesi di Benevento.
» » » Monsig. Giuseppe Kettemann, dell'archidiocesi di Bamberga.
» » » Monsig. Taddeo Stahler, della medesima archidiocesi.
18 » » Monsig. Antonio Bezerra de Menezes, della diocesi di Piauhy.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Commenda dell'Ordine Piano:

8 gennaio 1924. Al sig. prof. Nicola Festa, Ordinario di Letteratura greca nell'Università di Roma.

Il Cavalierato dell'Ordine Piano:

17 gennaio 1924. Al sig. Ferdinando A. L. van den Bergh (Olanda).

La Commenda con placca dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

16 gennaio 1924. Al sig. Tommaso Antongini, della diocesi di Novara.

La Commenda dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

16 gennaio 1924. Al sig. Giovanni Giol, della diocesi d Ceneda.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

8 gennaio 1924. Al sig. avv. Arcangelo Piotti (Roma).
9 » » Al sig. Carlo van Aelst, dell'archidiocesi di Malines.
» » » Al sig. dott. prof. Arminio Tschermak Seysenegg, dell'archidiocesi di Praga.
» » » Al sig. dott. Carlo Kunzl, della medesima archidiocesi.
10 » » Al sig. Domenico Vu-Quang-'Nha, del vicariato apostolico del Tonchino Centrale.
18 » » Al sig. dott. Adolfo Lechner, della diocesi di S. Ippolito.
20 » » Al sig. Giorgio Herlin, della diocesi di Lilla.
» » » Al sig. Francesco Flipo-Lefebvre, della medesima diocesi.

La Commenda dell'Ordine di San Silvestro Papa:

3 gennaio 1924. Al sig. Helge Jacobsen, del Vicariato Apost. di Danimarca.
8 » » Al sig. dott. Angelo Ariotti, dell'archidiocesi di Torino.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

7 gennaio 1924. Al sig. Andrea Jassa Bichara, della diocesi di Tebe.
9 » » Al sig. Carlo Luzianovick, della diocesi di Alessandria di Egitto.
16 » » Al sig. Ernesto Verlischi (Roma).

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con biglietti di S. E. Revma Monsig. Maggiordomo, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

4 gennaio 1924. Monsig. Paolo Antonio Dedola, della diocesi di Campagna.
» » » Monsig. Francesco Saverio Hartmann, della dioc. di Augsburg.
7 » » Monsig. Antonio Ferrero, della diocesi di Mondovì.
10 » » Monsig. Adalberto Derfiniák, della diocesi di Cassovia.
11 » » Monsig. Domizio de Paula Nardy, dell'archid. di Marianna.
» » » Monsig. Francesco Saverio Eggersdorfer, della diocesi di Passavia.

11 gennaio 1924. Monsig. Giuseppe Brunner, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Antonio Faist, della diocesi di Seccovia.
12 » » Monsig. Ladislao Molnár, dell'archidiocesi di Strigonia.
» » » Monsig. Francesco Fallenbüchl, della medesima archidiocesi.
16 » » Monsig. Michele Giorgi, dell'archidiocesi di Camerino.
17 » » Monsig. Clemente Cüppers, della diocesi di Münster
» » » Monsig. Antonio Medved, della diocesi di Lavant.
19 » » Monsig. Cuomo Laudando, della diocesi di Acerra.
» » » Monsig. Vincenzo Pascarella, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuseppe De Lucia, della medesima diocesi.
21 » » Monsig. Renato Delair, della diocesi di Nizza.
» » » Monsig. Alessandro Sipiaguine, della diocesi di Namur.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

24 settembre 1923. Monsig. Ilario de Soloeta, della diocesi di Vittoria.
11 gennaio 1924. Monsig. Gioacchino Neves Perreira, dell'archidiocesi di Marianna.
» » » Monsig. Francesco Lopes de Araujo. della medesima archidiocesi.
17 » » Monsig. Filippo Bricca (Roma).

Camerieri d'onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

16 gennaio 1924. Il sig. Giacomo Enrico Lenglart, della diocesi di Lilla.
» » » Il sig. Giorgio Alfredo Vermesch, della medesima diocesi.
19 » » Il sig. Carlo Kieckens, della diocesi di Bois-le-Duc.

Cappellano segreto d'onore di S. S.:

12 gennaio 1924. Monsig. Emilio Faggioli, dell'archidiocesi di Bologna.

Cappellano d'onore extra Urbem *di S. S.:*

10 gennaio 1924. Monsig. Giuseppe Antonio Naso, della diocesi di Nicotera e Tropea.

NECROLOGIO

20 gennaio 1924. Monsig. Luigi Boschi, Vescovo di Ripatransone.
23 » » Monsig. Vincenzo Bacchi, Vescovo di Faenza.
27 » » Monsig. Giuseppe Fiorenza, Arcivescovo tit. di Claudiopoli